

ከሃሰተኞች ወንድሞች ተጠንቀቁ

“ነገር ግን ባርያዎች ሊያደርጉን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን አርነታችንን ይሰልሉ ዘንድ ሾልከው በሰውር ስለገቡ ስለሐሰተኞች ወንድሞች ነበር። የወንጌልም እውነት በናንት ዘንድ ፀንቶ እንዲኖር ለአንድ ሰዓት እንኳን ለትቀን አልተገዛነላቸውም።”^{ገላ2:4-5}

“በነፃነት ልንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን እንግዲህ ፀንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ”^{ገላ5:1}

በዓለም ቤተክርስቲያን ታሪክ የመጀመሪያዋ ሲኖዶስ በመባል በስፋት የምትታወቀው የኢየሩሳሌም ጉባኤ የተሠራችበት ዓላማ ከሃሰተኛ ትምህርት አማኞችን ለመጠበቅ ሲባል ነበር። በጉባኤውም በተለያዩ አህጉራት ተበትነው የነበሩ መሪዎች የተገኙ ሲሆን፤ በሐዋርያትና ከተለያዩ ቦታዎች በተገኙ ሽማግሌዎች አማካኝነት በተካሄደው ዓለምዐቀፍ ጉባኤ ጳውሎስ በርናባስና ጴጥሮስ ዋና ተናጋሪዎች ይሁዳና ሲላስም በስም ተጠቃሾቹ ጉባኤተኞች ነበሩ።

በወንድሞች መካከል አንዳንዶች እየተነሱ “እንደ ሙሴ ስርዓት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትቸሉም።” ሐዋ15:1፤15:5 የሚል ትምህርት በማስተማራቸው ምክንያት የደህንነትን ትምህርት ከማፋለላቸውም በላይ የእግዚአብሔርን ልጅ በመርገጥ የተቀደሰንበትን የኪዳንን ደም የሚያከፋፋ ዕብ10:29-30 ከንቱ የጳፋቂ ትምህርት እንደሚሰጡ በመረጋገጡ ቤተክርስቲያን ለከፉ ስህተት ሳትዳረግ በጊዜው ለመታደግ ታትዶ በመንፈስ ቅዱስ ተዋናይነት የተከናወነ ስለነበር፡- ተጠቃሽ ሲኖድ ለመሆንም በትቷል።

የቀድሞ እምነታቸው ከፈረሳዊያን ወገን የነበሩት በኋላ ያመኑት ወንድሞች አሾልከው ያስገቡት የአሪት ርዝራዥ ትምህርት ለቤበተክርስቲያን የጎን ውጋት ስለፈጠረ ብዙ ክርክርና ምክር አስነስቶ / ፈጥሮ/ እንደነበር ትዱስ ሉቃስ ባሰፈረው ዜና ግበረ ሐዋርያት እናነባለን። ሐዋ 15:6

ሐዋርያው ጴጥሮስም እርሱ የአይሁድ ወገን ባለ “አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርቱ ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለምን ትፈታተናላችሁ?” በማለት ያስተላለፈው መልዕክት እውነተኛ የክርስቶስን ልብ የሚገልፁ አሻራ ውጤቶች እንደሆኑ ያስገነዝበናል። ቀጥሎም “ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፀጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን”^{ሐዋ15:10-11} ስላለ እግዚአብሔር ከአሀዛብና ከአይሁድ፣ከተገረዙትና ካልተገረዙት ሳይል በልጁ በኩል አዲስ መንግስት መመስረቱን እንረዳለን። ትድስ ጴጥሎስ ይህንን አባባላችንን “በልብ በሆነ መገረዝ እግዚአብሔር በልጁ የመንግስቱ ወራሽ አድርጓቸዋልና”^{ሐዋ2:11} እያለ ይደግፈዋል።

እንግዲህ ወደ ዋናው ሃሳባችን እንመለስና ለሃሰተኞች ወንድሞች ጥበቃ የተዘራው ጉባኤ የሚተጥለውን ወሰን። በውሳኔውም የሙሴን ሀግ ለፈረሳውያንና ለሰባኪዎቹ ትቶ ሐዋ 15:21 አዲስ ኪዳንን አግዝፏል።

“ያላዘዝናቸው ሰዎች ትገረዙ ዘንድ፤ ህግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል ብለው ለባችሁን እያወኩ በቃል እንዳ ናወጧችሁ ስለሰማን ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነፍሳቸውን ከሰጡት ከምንወዳቸው ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ በአንድ ልብ ሆነን ፈትደናል። ራሳቸውም በቃል ያንኑ ይነግሯችሁ ዘንድ በአንድ ልብ ሆነን ይሁዳንና ሲላስን ልክናል።

1. ለጣያት ከተሰዋና ከረከሰ ምግብ

2. ደምም ከመብላት

3. ከታነቀ ማለትም ታርዶ ደም ሳይፈሰው የሞተ ስጋ

አትብሉ

4. ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ

ሽክም እንዳይጫንባቸው እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈትደናል” ሐፃ15:24-29

ወገኔ ሆይ ይህ ውሳኔ ምንኛ አንጀት ያርስ? በሐሰት ትምህርት ሲወናበዱ የቆዩ ወንድሞችሰ ምን ተሰምቷቸው ይሆን? እርዳታና ሐሴት!

እንግዲህ ቅዱስ ጉባኤው እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈትደናል በማለት ያሠረውን ትምህርት እቡን ተክለሐይማኖት ገልብጠው ሳይገረዙ መጠመቅ የሐዋርያትን ትምህርት ማጣመም /መለወጥ/ ነው ብለውት አረፉ። “እንደዚህ ሆኖ ሳለ ወደ ጳጳሱ ወደ አባ ጌርሎስ ሄዶ የሸዋ ሰዎች የቤተክርስቲያንን ሥርዓት እንዳፈረሱ የሐዋርያትንም ትምህርት እንደለወጡ ሀፃናትን ሳይገርዙ እንደሚያጠምቁ ነገረው” ፖሪ66:24:1 ይህን የሚያምን ሰው ክርስቲያን ነኝ ቢል ለሁለተኛ ጊዜ ትሰብሰው የላት ትኮናነበው አማራትን ያስጠቅስበታል።

እንባቢ ሆይ አስተውል!

ማን ነው እስራኤላዊው?

“አባታችን ተክለሐይማኖት በሚያስተምርበት በዚያ ወራት ሦስት መቶ ሰላሳ ሦስት ዘመን ያህል ከድልነዓድ እጅ የእስራኤል መንግስት ከሄደች ከብዙ ዘመን በኋላ፤ ሐምሌ 7 ቀን እግዚአብሔር በአባታችን በተክለሐይማኖት ልመና መንግስትን ከሂጌ ወገን የእስራኤል ወገን ለሚሆን ለይኩና አምላክ ተመለሰ” ፖሪ66:25:11-27:21

ግንዛው እስራኤላዊው? / አስቂኙ የሰባና የሰለሞን ግንኙነት ዋቢ እንዳይሆን/ ደግሞስ “የእስራኤል ልጆች ሆይ እናንተ ለእኔ እንደ ኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁምን ይላል እግዚአብሔር።” ^{ሉዊ 6:9} እየተጠቀሰ እኛ ከእስራኤል የምንበልጥ ምርጥ ዘሮች የተሰኘ ሰብክት ስንሰበክ አልናርንምን?

የእስራኤላዊነት ዘሰጋ መስፈርቱ ምንድነው? በእርግጥ ኢትዮጵያዊነት የሚያኮራ እንጂ የሚያሳፍር ባለመሆኑ አምላክ በሰጠን እኛነት ልንረካ ይገባናል።

እንዳንድ የከተማ ለከተማ ባህታዊያን አህዛብ እንዳይባሉ እስራኤላዊያን ነን እያሉ ዘር ሊቆጥሩልን ሱባዔ ሊዘረዝሩልን ይቃጣቸዋል። መጽሐፍ ሲያገላብጡ እሞፅ 9:7ንና የመላሰሉትን ሲያገኙ እኛ ከእስራኤል እንበልጣለን ይሉናል።

ሙሴን በታላት ሀዝብ ልሹምሀ ያለው ለኢትዮጵያ ማለቱ ነበር። መልክጼዴት ኢትዮጵያዊ ነው ... እያሉም የዚሰ ትምህርት እየቀረጡ ራስ ወደ ሆነው ክርስቶስ እንዳንደርስ ይገረግሩናል።

መቼ ተፃፈ?

ገድለ ተክለሃይማኖትን ማን ፃፈው? መቼ ተፃፈ? ለምን ተፃፈ? ብለን ብንጠይቅ ሰዎች ወደ ታሪክ መዛግብት እንሂድ ይሉ ይሆናል። ይሁን እንኛ እነዚህን ጥያቄዎች ለመመለስ ገድለ ተክለሃይማኖት ብቻ በቂ ነው።

በዓፄ ይስሃት ዘመነ መንግስት በሺ ዓመተ ምህረት ግድም በሰባተኛው እጩ የሐንሰ ከማ እጅ ተፃፍኩ ይላል መትድመ ተክለሃይማኖት።

ይሁን እንጅ በምዕራፍ 27 ቁጥር 14 ላይ ለይኩኖ አምላክ የተቀባውን የንግስና ትብዓት ለማዋደድ የተፃፈው ፅሁፍ ሲያበራራ ከአንተ ሌላ ዘርዓ ያዕቆብ ከእርሱም በኋላ የሚነሣው ተብሎ ተቀቢው ስሙ ስላልተጠቀሰ፤ ዘርዓ ያዕቆብ ሲታወቅ የፍፃሜው በመሠወሩ መፅሐፉ በዘርዓ ያዕቆብ ጊዜ ለመፃፉ ጥርጥር የለውም።

ይህም ይሁን አቆጣጠሩ አለመታወቁ ደግሞ ሌላው ችግር ነው። ትቡዕው ንጉስ የሚነሳው ከዘርዓያዕቆብ በኋላ 7272 ለማለት ከሆነ የቤተክርስቲያኗ የ8ሺህ ዓመታት ትምህርት ደግ አመድ ሆነባት። አሊያም ደግሞ በዓመተ ዓለም ከቆጠርን 1728 ዓመተ ምህረት መሆኑ ነው በዚህ ዘመን የነገሠውን ንጉስ ማንነት ለማወቅ የኢትዮጵያ ታሪክ ከዓፄልብነ ድንግል እስከዓፄ ቴወድሮስ ተክለዓዲት መኩሪያን አገላብጦ ማየቱ መልካም ነው።

መንግሥት ግልበጣ

በምዕራፍ 27 ከቁጥር 15 ጀምሮ ይኩኖ አምላክና ተክሃይማኖት የሲሶ መንግስት ውል ከፈፀሙ በኋላ ያደረጉት የመንግሥት ግልበጣ የተከለሃይማኖትን ክርስቲያንነት እንኮታኩቱ ይጥለዋል። አንዲያውም “ንጉሱን ውጋ ብሎ ሰደደው ድል አደረገው ገደለውም በአባታቸን በተክለ ሃይማኖት ፀሎት በአግዚአብሔር ፈቃድ ነገሠ።” ^{ጥ. 27:17} ሲባል ለእኛ የደረሰው የአመፃ ታሪክ እንገት የሚያስደፋ ነው።

እኛስ “ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለስልጣናት ይገዛ። ከእግዚአብሔር ካልተገኘ በቀር ሥልጣን የለምና፤” ያሉትም ባለስልጣናት በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። ስለዚህ ባለስልጣንን የሚቃወም የእግዚአብሔርን ስርዓት ይቃወማል። የሚቃወሙትም በራሳቸው ላይ ፍርድን ይቀበላሉ።

ገዢዎች ለከፋ አድራጊዎች እንጅ መልካም ለሚያደርጉ የሚያስፈሩ አይደሉምና። ^{ሮጌ13:13} በሚለው አምላካዊ ቃል ስለምንመራ ኩዴታ / መፈንቅል/ አንጠነስስም፤ አመፅ አናነሳሳም። ገዢ ከእግዚአብሔር እንደተመደበ እንታመናለንና በራሱ ጊዜ እግዚአብሔር እንዲሸረው አንጅ በተቀሳው ላይ ጦር እንዲመዘዝ እንፈቅድም የሚያደርገውንም በክርስቲና ቃል እንቃወማለን።

ለነገሩማ በመንፈሳዊ መሪው ላይ ሴራ የሚጎነጉን ይህ እንዴት ሊገባው ይችላል።

ከሞት ተነሣ!

ትንሳኤ ማለት ከሞት በኋላ በነፍስ ብቻ ሳይሆን በስጋና በነፍስ መገኘት ማለት ነው። ሰዳቃዊያን በትንሳኤ ባለማመናቸው ምክንያት መድሃኒታችን ክርስቶስ ብሉይ ኪዳንን በመዋቀስ ስህተታቸውን ገልጾላቸው ነበር። ^{ጥ።11:23-33} የጌታችንና የመድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሳኤ የአይሁድንና የገዢዎችን የመቃብር ዘቦች በመበታተን በስልጣኑ ቃል በመከናወኑ፤ ስልጣን ሃይልን በልጦ የሮም ወታደሮችን መድረሻ አሳጣቸው። ሜቴ27:62 ፤ማቴ28:15 ፤ዮሐ20:1-10

ትንሳኤውም ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑንና እኛም በእርሱ መዳናችንን ያረጋግጥልናል። ሮጌ1:3-4 “እኛን ስለማፅደቅም የተነሳውን ጌታችንን ኢየሱስን እግዚአብሔር አብ ከሙታን ባስነሳው ለምናምን ለእኛ ጽድቅ ሆኖ ይቆጠርልን ዘንድ አለው።” ^{ሮጌ4:25}

ወገኖቹ ሆይ የትንሣኤ በኩር ሆኖ ኢየሱስ ክርስቶስ ሙስንና መቃብርን በመስበሩ ታሪክ ተለወጠ።“ሞት ሆይ መውጊያህ የት አለ?ሲኦል ሆይ ድል መንሳትህ የት አለ?የሞት መውጊያ ሃጢአት ነው የሃጢአትም ሃይል ህግ ነው ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሳትን ለሚሰጠን ምስጋና ይሁን።” ^{ጳጳ15:54-57} ለማለት በቃን።

እዩና እመኑ ሰዎች

ድንጋዩ ተፈነቃትሏል

ኢየሱስ በእኩለ ሌሊት በኃይሉ ሞትን ድል ነስቷል። እያልን በመዘመር ያለአጋዥ /ረጅ/ በሰልጣኑ መነሳቱን አወጅን።

የዓለም ታሪክ የተለወጠው በኢየሱስ ትንሳዔ በመሆኑ ምክንያት አንዳንዶቹ ለማመሳሰል አለዚያም ከትንሳዔ ጋር ለማወዳደርና የክርስቶስን ትንሳዔ ተራ ለማድረግ በማንረዳው አኳኋን ብዙዎቹ ከአንዴ በላይ ሞተው ተነስተዋል እየተባለ ይተረክላቸዋል።

“በእኔ የሚያምን እኔ የምሰራውን ይሰራል፤ ከዚህም በላይ ያደርጋል” የሚለውን መለኮታዊ ቃል አስታክከው የተፈሰሰቱት የፈጠራ ውጤቶች ቁጥር ስፍር የላቸውም። የሁሉንም ታሪክ ወደፊት የምንመጣበት ሲሆን ለጊዜው የያዝነውን መጽሐፍ ባለቤት እንዴት እንደተነሳ እንመልከት።

“አሸከሮች ግን ብፁዕ አባታችንን ይዘው ከወደቱ መጣህ? በምን ሥራ ከዚህ ደረሰህ ግን አውጥቶ ከቤተመንግስት አገባህ እያሉ ደም ካፍንጫውም ከአፋም እስኪወርድ አጥንቱ እስኪደቅ ድረስ መቼትና ያን ጊዜ ሞተ” ማቴ 35:8 ከተባለ በኋላ መነሳቱ ተዘግቦለታል።

አንበርክክን?

አንድ አማኝ ቤተክርስቲያን ውስጥ ተንበርክኮ ሲፀልይ መጠቋቋሚያ እንደሚሆን የታወቀ ነው። ይሁን እንጅ አባ ተክለሃይማኖት ከሞተልሚ ጋር በተደራደሩ ጊዜ በመልበርዴ ሜዳ ላይ ተንበርክከው መፀለያቸው እኛንም እንድንበረክክ ያስችለን ይሆን? ምዕራፍ 38:8 የሚል ጥያቄ አጭርብናልና ስገዱ ተንበርክኩ ብለው መልስ ቢሰጠን ደስ ይለናል።

ሰይጣን መነኮሰ

“አንድ ቀን በባህርዳር ተቀምጦ ሳለ ሰይጣን ከባህሩ ውስጥ ወጣ ሰይጣኑም የአባታችንን ደቀመዝሙር ያዘው።

እንተ ርኩስ መንፈስ ከልጅ ውጣ እያለ በመስቀል ምልክት በላዩ አማተበ።
በይጣኑም ዛሬም ደቀመዝሙሩን ትቶ ፈጥኖ ሸሸ ሊያመልጥም ወደደኗ
ብፁዕ አባታችንም አማተበበት ወደ ባህሩ ሊገባ ባይቻለው በጥልቁ ባህር
ወደብ ቆመ ብፁዕ አባታችንም ሄዶ በእጁ ያዘው ያን ጊዜ ዕጡ ወደቀና
ኃይሉም ደከመና ለሁሉም በግልጥ ታዩ።

... ስምህ ማን ነው? አለው ባሕረ-አልቅም ነኝ አለው። እንግዲህ ከእኔ
ጋር ትሔዳለህን? ወይስ ወደ ማደሪያህ ትመለሳለህ አለው፤ ከእንግዲህ
ወዲህ ወደ ማደሪያዬ ለመመለስ አይቻለኝም፤ በማማተብህ ስልጣኔን
ሽረሽዋልና አለው። አባታችን ተከለሃይማኖትም ወስዶ ገዝሮ ወደ ፍፁም
ክርስቲያንነት ለወጣውሳሙንም ክርስቶስ ኃረዮ / ክርስቶስ መረጠው / ብሎ
ጠራው።” ጥፈፍ 48:1-4

እውር እውርን ቢመራ ተያይዞ ገደል ይሄዳል። ስለዚህም መረው
የግዴታ አዙሮና አጥርቶ የሚያይ መሆን አለበት።

ሥጋን ለበስ ነው እንዳንል ርኩስ መንፈስ በሚል ስም በመጠራቱ
ምክንያት መንፈስ ስጋና አጥንት የለውም። ሉቃ 24:39 ይህ ከሆነም

ሀ. እንዴት ሊገረዝ ቻለ?

ለ. ግዝረት የክርስትና መስፈርት እንደሆነ በተደጋጋሚ ለምን
ተገለፀ?

ሐ. እግዚአብሔር ለሰይጣን እንዴት ሊራራ ቻለ?

አባባሉስ ‘እግዚአብሔር ኃጢአት የሠሩትን መላእክት በድቅድቅ ጨለማ
ውስጥ በሰንሰለት ታስረው የፍርድን ቀን እንዲጠባበቁ ወደ ጋዝም
ጣላቸው እነጅ አልራራላቸውም።” 2ጴጥ2:4 /1980 ትርጉም/ ከሚለው
ትዩስ ቃል ጋር አይጋጥምን?

ይህም ይሁን “ብፁዕ አባታችንን ሲያገለግለው ኖረ። ከጥቂትም ቀን ባኋላ የምንኩስናውን ልብስ አልብሶ ወደ በዓቱ አገባው። ይህችውም ደብረ አሰቦ ናት፤ ሞቶ መንግስተ ሰማያት እስኪገባ ድረስ በተረፈው ዘመኑ ሁሉ መንኮሳትን ደስ የሚያሰኝ እግዚአብሔርንም የሚወድ ሆነ።” ፫፬፭:48:5

1. ለመሆኑ ሰይጣን ምን አይነት ሞት ነው የሚሞተው?

2. ዘላለማዊ ጠላትነትን አልፎ እንዴት ሊያስደስት በቃ?

3. ሰይጣን መንኩሶ ያቀናት ገዳምስ ምን ትመስል ይሆን? ሰይጣን የመራውና ያገለገለው ጉባኤ የሰይጣን ነው። እናም አንዲቱ ማርላኝ ብላ ስትለምን ሌላኛው ሰይጣን አመንኩሶ ይሾማል።

ጅብ በማያውቁት አገር ቁርበት አንጥፋልኝ ይላል!!

እሁድ እባብ የገደለ

‘እሁድና ሀሙስ እባብ የገደለ የክርስቲያን ወገን ሁሉ ሃጢአቱ ይሰረዳል’። ብለህ ለልጆቼህ ንገራቸው ብሎ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ የነገረኝን አሁንም እነግራችኋለሁ በልባችሁ ጠብቁት።” ፫፬፭:51:6

ትልቅ መንፈሳዊ ውድቀት ያለበት ኃይለ ቃል ነው አንባቢ ሆይ እስተውል።

ገድለ ተክለሃይማኖት በእግዚአብሔር ቃል ሲመዘን የቀለለ ከመሆኑም ሌላ የተፃፉት ትምህርቶቹ የክርስትናን ትምህርት የሚያፋልቱ ናቸው። ስለዚህ ንስሃ ግቡ ሃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ በኢየሱስ ክርስቶስ እመኑ። ሐዋ2:38 ሐዋ 1፡51

ገድለ ክርስቶስ ሠምራ

በመጽሐፍ ቅዱስ ሲመዘን

በገድለ ታሪኳ እንደሚነበበው ክርስቶስ ሠምራ በሸዋ ክፍለ ሃገር ቅዱስ ጌዩ ከተባለ የቡልጋ አውራጃ ክፍለ የተወለደችና 12 ልጆችን እስክትወልድ ድረስ በታግኝነት እግዚአብሔርን ታገለግል የነበረች በዓፄ ገብረ መሥቀል ዘመን ኗሪ የነበረች መንፈሳዊት ሴት መሆኗ ሲገለፅ ፀሎት አደረገችበት እየተባለም በዋነኝነት የሚጠቀሠው በታ በጣና ቂርቆስ አካባቢ በተለይም በአሁኑ ጊዜ ርዕሰ ቤተክርስቲያኗ ታንፆ የሚገኝበት በፎገራ ዙሪያ ወረዳ ነው።

ኢትዮጵያዊቷ የፀሎት ሠው በተለይ በቅርብ አመታት ሥሟ እየገነነ / ግለትም እንደ ሮግዊቷ ካቶሊክ እንደ ቅድሥት አርሴግጄኸውም በሰሜን ወሎ በጉባለፍቶ ወረዳ መርጦ ሚካኤል አካባቢ በሥሟ ቤተክርስቲያን ተገንብቶ በዝነኝነትና በገድለኝነት እንደምትገኘው ሁሉ/ በርቀትና በቅርብ ባሉ ክ/ሀገሮች ዜና ችሮታዋና ነገረ ችሎታዋ የመላው ኢትዮጵያውያንን ጀሮ በመሳብ ላይ ይገኛል።

እኔም በገድለ ታሪኳ ምንባብ ባገኘሁት ካደረገችው ሥራ በመነሳት እሩት ያለ የሚመስለውን አቅርቦ፤ ብዥ ብዥ ያለውን አጉልቶ፤ ሳያሻግ ሁሉን በግዕዝነት በሚያስገነዝበው አጉሊ ሻግ ግለት በመፅህፍ ቅዱስ አንፃራዊና ተፃራሪ ሀሳቡን በግዛመድ ራሴ ከተመለከትሁ በኋላ እውነታውን ደግሞ ለታዛቢ ልቦናና ለአንባቢ አቀርባለሁ፡-

ሀፃኑን ወደ በዓቱ /ወደ ፀሎቱ ቦታ/ ማስገባት
ያስኮንናልን?

“ወለወልዳስ ሕፃን ኢያብያን እስመ በን ሥርዐት ከመኢየንድር ብእሲ
ተባዕት እሊአሁ በዊእ። ያን አብራ ይዛው የተሰደደችውን ሀፃን ልጅዋን ግን
አላስገቡትም። የወንድ ያታ የሆነ ሰው በገዳማቸው እንዳይገባ ሥርዐት
አላቸውና ሀፃኑ ግን ከገዳሙ ውጭ ሆኖ ምርር በሎ ያለቅስ ነበር። ከእናቱ
ዘንድ ከመለየቱም በላይ ጊዜው ጨልሞ ነበርና ከመነኮሳቱ መካከል አንዱ
ሀፃኑ ረሀብ ገርፎትኟልለማ ውጦት፤ ድንጋጌ ተሰምቶት፤ ምርር ብሎ
ሲያለቅስ በሰማች ጊዜ ይህ ሀፃን በብርድና በችግር ሲሞት ከማየት ይልቅ
የአባቶችን የወንድ ያታ ወደ ገዳማችን እንዳይገባ በግዝት የወሰኑትን ህግ
ተላልፈ ብኮነን ይሻለኛል በማለት ወደ በዓቷ ልትወስዷል /ልታስገባው/
ተነሳች።”

ዘ-ላከርያ 68:70

ይህ አንቀፅ በጠቅላላው የፅድቅን እውነት የሚኮንን ሲሆን፤
ከመጀመሪያውም የሚጠባ ልጅ ይዞ ምናኔ “የጅብ ሠርግ በልጅ ይደገሳል”
እንደሚባለው፤ ጭካኔና ከፊት ለፊቷ ፍንትው ብሎ የሚያንጓትን አንድ
የፅድቅ እፍታ ተሻምታ ለመጨለጥና ለመጅካት ያለመቸው ዓላማ፤ ልጇን
ከውጭ አስፈርዶ እርሷን ወደ ውስጥ የሚያስገባ “እኔ ከሞተኩ ሰርዶ
አይበቀል” ያለችውን አንስሳ ፈሊጣዊ ትንግርት ሳያሳስብ አይቀርም።

ይህስ ይሁን መቼም ቢሆን “ስጋዬን ለአራዊት ነፍሴን ለመንግስተ
ሰማያት” ብሎ ዘራሱ ለማለ ሰው ቀላል ሊሆን፤ በተለይም ደግሞ “ሁሉን
ቻዩን አምላክ አንተን ነው የተጠጋሁ አንደ ኪነ ጥበብህ እንደብሂለ
ችሮታህ የወደድኸውን አድርግ”። የሚል የእምነት ልብ ላለው መንፈስ
ጠንካራ ሰው “ምንም አይደል!” ሊያስብል ይችላል።

ከእውነታው አንፃርና ከነገረ ገዳሙ ስርዓት ጋር ሠልቀን ስንመረምረው ለዚህ ክቡር፤ለሴቶች ብቻ የተመደበ ለተባለው ቦታ ምክንያታዊ አውዱ ምን አልባት አንድ ወይም ሁለት ነው። እርሱም 1ኛ ከገቢረ ሀግና ከአበው አባባል የተነሳ “ወንድና ሴት እሳትና ጭድ” ስለሆኑ ከሐዋርያውም ትምህርተ ንፅህና አኳያ “ከዝሙት ሽሽ” ሊሆን ይችላል።

2ኛ ሌላውና በተጨማሪነት ሊያሻማ ይችላል የምንለው ጠባቂ ነገር /ምክንያት/ በፆታ ላይ ያነጣጠረ ትውፊት ለሴቶች እናቶቻችንና ወንድሞቻችን የተከለከለ ነው።እነርሱ ሲረግጡትም ሊያረክሱት ይችላሉ ይባል ይሆናል። ቢሆንም ግን ይህን አይነት “ዕቡይ አላማ” የሆነው ይሁንብኝ ብቻ አነብበዋለሁ የፈለገውን ይበል ከሚል አይነት ልብ የዋህን ሀዝብ ካልሆነ በቀር፡- አይን እያለው ከሚያይኚ አዕምሮ እያለው ከሚያገናዝብና ልብ እያለው ከሚያስተውልኚ ብልህ ህሊና የማይዋሀድና እርባና የሌለው ፍሬቢስ ምክንያት ነው። ለምን ቢሉ በፈሪሳዊያኑና በስዱቃዊያኑ እንዲሁም በአይሁድ የወግና የሃይማኖት /ረባናት/ መምህራን መማከርትና በመድኃኒታችን ደቀ መዛሙርት መካከል ስለተነሳው “ሰውን ሊያረክስ ስለሚችል እኩይ ተግባር፤ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጥቅል የሆነ መልስ ሲሰጥበት ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው እንጂ ከሠው ውጭ የሚገባውስ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ ዝሙት መሥረት መግደል ምንዝርነት መጎምጀት ክፋት ተንኮል መዳራት ምቀኝነት ሥድብ ትዕቢት ስንፍና ናቸውና ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውንም ያረክሰዋል።” በማለት በማዕድ ዙሪያ የተነሳውን ጥያቄ በማዕድ ዙሪያና ፅድቅንና ፎኩስነትን በሚዳስሱ ሁሉ ዙሪያ በሠፊው መልስ ሠጥቶበታል። ከዚህም የተነሳ ባለመሳሳት እግዚአብሔር እንኳን ሰፈጠረውን ፆታ ይቅርና በሰው ውስጥ ያለ ማንኛውም አይነት እርኩስት ማንኛውንም ቦታ እንደማያረክስ እሙን ነው።

በመድኃኒታችን ሞት በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ይገባበት የነበረው በመጋረዝ የተሸፈነው የእውነተኛይቱ አምሳል ማለት የሰማያዊቱ መቅደስ የቅድስተ ቅዱሳኑ መሸፈኛ እንደ ተቀደደና በአዲስ ኪዳን የምንገኝ የደም ዋጋ ሰዎች መሆናችንን መገንዘቡ በቂ ሲሆን፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ታንፃ በደሙ በተገነባቸው በክብርትና በቅድስት ሰማያዊት ሀገር በመንግሥተ ሰማያት ያውም ከበጉ ጋር ያለያታ ገደብ፤ ያለ ነገድ ወሰን፤ ያለ ጎሳ ክፍፍል፤ የረከሰውን ልብሳችንን በደሙ አጥበን ለዘላለም መኖራችን አይቀርምና ያታ በታን ያረክሳል ብሎ መደምደም ቀርቶ ማሰቡም አግባብ ካለመሆኑም በላይ “ግመልን ውጦ ትንኝን ማጥራት ይሆንብናል።”

ከሁለቱ ምክንያቶች በቀደምትነት ስለተጠቀሰው ተጨባጭ አሳማኝ ነጥብ እንኳ መልስ ሰጥተንበት ግንዛቤ ወስደንበት ማለቱ መልካም ነው። ‘አታመንዝር እንደተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን እላችኋለሁ ወደ ሴት /ወንድ/ ያየ ሁሉ የተመኛትም /የተመኘችውም/ ያን ጊዜ በልቡ /በልግ/ ከእርሷ ጋር አምንዝሯል /ከእርሱ ጋር አመንዝራለች/’ ከተባለው ቃል ለማምለጥ ከሆነ ገና ጡት የሚጠባን በእናት እቅፍ ያለ ህፃን ይዞ መግባት ምን እንዳያመጣ ነው? ወይስ “ተራርቀው የኖሩ የዝንጀሮ ባለትዳር ይፎነጫጨራሉ” እንዲሉ በዚህን ያህል መጠን ፍርሃት ካለ፤ ልብ ሳይመነኩስ ስጋ ቢመነኩስ ዞሮ ዞሮ “በልብ የተመኘ...” ከሚለው ከሙሴ ሀግ ይልቅ ከሚበረታው ሀግ መቼ አመለጥንና ነው። ይህ ብቻ ራሱ መጽሐፉን ከገሃዳዊ ክስተት ወደ ጽሑፋዊ ገድል እንዳመጣው ያሳያል።

ባይሆንስ እንኳ ከዚህ ሁሉ በላይ በራሱ በገድለ ክርስቶስ ሠምራ የተፃፈውን “ቦታ ሰውን አያከብረውም ሰው ቦታን ያከብራል እንጂ” (ነሐሴ 28) የሚለውን በመከተል “ቦታ ስለሰው ክቡር ነው ሰው ግን ስለቦታ ሁኔታ የሚፈጥረው ምንም የለም” ከሚለው ጋር ግጭት አይኖረውም?

በሠራተኛዋ የእሳት ፍም ጨመረችባት

“ከእለታት በአንደኛው ቀን እናታችን ክርስቶስ ሰምራ በጣም ተበሳጫችና በዚያች አገልጋይ አፍ ውስጥ /በሠራተኛዋ / የእሳት ትንታግ ጨመረችባት።” /መስከረም 37/። ሰው እንደመሆኗ መጠን ልትበሳጭ የምትችል መሆኗን ባንክድም የብስጭቷን መጠን ግን ለመገለፅ ያኽል እሳት በአፋ ጨመረችባት፤ ቆሟለው አባባልና ቀጥሎም “ያም የእሳት ትንታግ በአገልጋዩዋ ጉሮሮ ዘልቆ ገደላት።” (38) መባሉ አሳዛኙ ክስተት ነው። በእርግጥ ገድሏ ቀጥሎ እንደሚተርክው በፀሎቷ ልትነሳ ብትበቃም መጀመሪያ ላይ የወሰደችው እርምጃ፤ ምንም እንኳ “እንኳን የገደለ በባልንጀራው ላይ የተቆጣ እንደ ገዳይ የእግዚአብሔር ቃል ካስነበበ በኋላ ፍርድ ይገባዋል ቢልም፤ “የልዩም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነሳልና . . . በኃጥታያችን ብንናዝዝ ኃጢአታችንን ይትር ሊለን ከአመፃም ሁሉ ሊያነፃን የታመነ ፃድቅ ነው።” በሚለው ተተግኖ በንስህ ራሱን በፊቱ ላዋረደ የምህረት አምላክ በልዩ በኩል መራራት ያለገደብ ያደረግለት ቢሆንም፤ በትዱሳን እናቶቻችን አባቶቻችን ታሪክ ውስጥ በየትኛውም ዘመን የማይገኝ ተገጽቶ አግኝተናል። ለምሳሌ ቃየል በአቢል፤ ዳዊትም በአርቶ ላይ እንዲነሱ ያደረጋቸው ለራሳቸው ክብር በመትናት እንደነበረ ከታሪካቸው እንገነዘባለን። ይህ አይነቱም ሁኔታ በእግዚአብሔር ዘንድ ፅዩፍ እንደመሆኑ መጠን በንስህ ተመልሰው፤ በትግተ-አምላክ ታርመው ከጥፋታቸው አልደገመም። “እግዚአብሔራዊ ፀፀት እውነተኛን ንስህ ያደርጋል” እንዳለ ሐዋርያው፤ “ውሻ ወደትፋቱ እንዲመለስ የታጠበች እርያም መልሳ በትቢያ ላይ እንደምትንከባለል” ሳይሆን፤ በፍፁም መመለስ የንስህን ትርጉም በተግባር አሳይተዋል። ይህም እውነተኛ ንስህ ነው።

ስለ ክርስቶስ ሰምራ ገድላ የተመለከትን እንደሆነ ግን:-

በወርሀ ጥቅምት በግደገመው የመፅሐፉ ምዕራፍ ላይ ከቁጥር 22 በጣና ግዶ የግረኛር “ግዕዝ እግዚእ” የግረኛር ሰው እንደነበረ ከአተተ በኋላ ስለእርሱ ግንኙነት ሲገልፅ በመልዕክ ፅላሙት /ወደንም ከመናፍስት ዓለም ሰዎች እንደ መፍትሄ አድርገው ከግጥባበቁት/ ሀብት ሥራ ተቃሎ “ዕፀ ህይወት” የግረኛር ትጠል በሰውነቱ ተብሮ ይኖር ነበር ይላል። ይህንም ያደረገው መልአከሞት እንዳያገኘው ነው። ይሁን እንጂ እነዚህ የተፈሩት ህመም ድህነተኛ ሞት በተራ ስለመጡበት ከሥጋት ሊወጣ ባለመቻሉ፤ ክርስቶስ ሰምራ እንድታግልደው በግሰብ ወደ እርሷ መጣ። እርሷም ገና ከቤቱ ሲነሳ በመንፈስ ተመርታ ስትፀልይለት ቆየች። በመጨረሻም “ከራስ ፀጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ የተቀበረውን እፅ ሰውነቱን ፍቃ ስታወጣለት ደሙ እንደበይ ውሃ ወርዶ በዚያውም ነፍሱ ከስጋው ተለይታ ከግንበረ ሰግዕታት ጋር አንድ ሆነች። /ጥቅምት 36/ ሲል ያስነብባል።

በመሠረቱ ይህ አይነት ድርጊት በቦታው፤ በተጠቃሻ ሴት ተፈፅሞ ከሆነ፤ እንባቢ ሆይ በግልህ ምን ትለዋለህ? መቼም “እስመ አልቦ ነገር ዘይሰለኝ ለእግዚአብሔር” ከዚህ ላይ እንደግደስግግ አስባለሁ። ሐዋርያው ትዱስ ጳውሎስ ስለመንፈሳዊ ነገርና በመንፈሳዊ ነገር ዙሪያ ስለግራ ሥራ ሲያትት “መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በግያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በግያስተምረን ቃል አይደለም።” ይላል ።

ሰለዚህም መጽሐፉ ስሙ “ማዕቀበ እግዚእ” የተባለ ሰው በሰህተት በሰውነቱ ውስጥ ስለተቀበረው ዕዕ ተፀዕኑ መፍትሄ በመፈለግ ወደ ክርስቶስ ስምራ ሲመጣ እርሷም በመንፈስ ቅዱስ አስቀድማ እንደተረዳች ካሳሰበ በኋላ፤ በፀሎት ችግሩን ለማቃለል እንደጣረች አያሳየንም። ይሁን እንጂ ፈሪህ እግዚአብሔር አለባት ከተባለች ቅድስት ሴት በማይጠበት አኳኋን ክቡር አድርጎ እግዚአብሔር በፈጠረው የሰው ስጋ ላይ በድፍረትና ያለርሀራሄ፤ ያለሞያ በመግባት ሰውነቱን መተልተልና በመፅሀፉም የአገላለፅ ኃይል “ደሙ እንደውሃ ፈሰሰ” እስከሚል በሚያስጨካን ልብ ተጠትማ የሰውን ክቡር ነፍስ በሞት የማሳለፉን ተልዕኮ አዕምሮ ላለው ሰው አተዋለሁ። “ማዕቀበ እግዚእ” በደረሰበት እንዲህ አይነት አስቃዊና ዘግናኝ የነፍስ መግደል ከሰተት “ከማሳበረ ሰማዕታት ጋር እንዲቀላቀል አብትቶታል” ይላል። አንባቢ ሆይ በሰማዕትነት አለፈ ከተባለ በሰማዕትነት አላላፈዋን ምን አይነት ስም ትሰጣት ይሆን? ምን አልባትም እንዲህ አይነቱን ታሪክ የፈፀመች ሴት በቦታውና በሁኔታው ትገኝ ይሆን? ወይስ ብዕር ወለድ ያለጥበብና ያለጥልት ጥናት የተደረሰ የፅህፈት ነጋዴዎች ፈጠራ ይሆን?

እኛ ግን እንዲህ እናስባለን፤ ዛፍን ከፍሬው እንለየዋለን ፍሬንም ከዛፍ እንጠብቀዋለን . . . ከመልካም ዛፍስ በእርግጥ መልካም ፍሬ ይለቀማል . . . ዝምድናቸው ስለተዋሀደ፤ ዛፍና ፍሬም ያላቸውን ግንኙነት አእምሮ ላለው የቱን ያኽል ግመዛዘን እንደሚችል ለመገመት የሚያጠራጥር አይደለም።

በአይሁድ ሥርዓት በፊት እንዴት እንደኖርሁ ስምታችኋልና የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ያለ ልክ አሳድድና አጠፋ ነበር ስለአባቶችም ወግ ከመጠን ይልቅ እየቀናሁ በወገኔ ዘንድ በዘመኔ ካሉት ብዙዎችን በአይሁድ ስርዓት እበልጥ ነበር። ገላ:13-14 አንደ ሐዋርያው ውሳኔ አንተም ከዚህ አይነቱ ሰናይ መሳይ አስፀያፊ ታሪክ ቁራኝ ለመላቀት

ወደ አምላክህ ትረብ በማለት እንባቢዩን ሁሉ እመክራለሁ።

የዓሣ መመላለሻ ሆኑት

እግዚአብሔር አምላክ የሰው ልጅን የፈጠረው እርሱን እንዲያመልክና እንዲያመስግንው እንዲሁም የሰማይ ወፎቶን የምድር አራዊትንና የባህር ዓሦቶን ብጠትላላ ፍጥረትን እንዲገዛ መሆኑ የታወቀ ነው። ስለዚህም የሰው ልጅ ግንባር ቀደም ተግባሩ አምላኩን በፍፁም ነፍሱ በፍፁም ልቡ መውደድና ማምለክ ይሆናል። አምልኮቱም በመዝሙር፤ በስግደት፤ በፀሎት ሊገለፅ ይችላል።

ጌታችንም “ትጉና ፀልዩ” ገ+ 26:41 በማለቱ ፀሎት ለክርስቲያን አስፈላጊ እንደሆነ አረጋግጧል በፀሎት የማይደገፍ ክርስቲያን አጥር የሌለው የወይን አትክልትን ይመስላል።

ክርስቶስ ሠምራ ሰውነቷ ተበላሰቱ የባህር ዓሣ መመላለሻ እስከምትሆን ድረስ ግዕዝ-ስብዕናዋ ጠፍቶ እንደተተክለ አምድ ሆና በባህር ውስጥ ስትፀልይ 12 ዓመታትን እንዳሳለፈች (ዘጥቅምት 4) ተፅፎ አናነባለን። ይህ እውነት ከሆነም ተፈጥሮአዊው ተክለ ሰውነቷ ስለተዛባ አንደት፤ ጉበት፤ ጨንፈ፤ ሳምባ የመሳሰሉት የሰው ልጅ የሰጋ ህልውና መሠረቶች በመውደማቸው (በመመስበላቸው)፡-

1. ምግብ አትበላም
2. አትተነፍስም
3. የደም ዑደት አልነበራትም።

ይህ በመሆኑም በወትቱ ተተክሎ ቁጥ ነበር የተባለው እኔ ባይ አካል/ person/ አጽም መሆኑን እንረዳለን። አፅም ደግሞ ነፍስ እንደሌለው አናውቃለን። እንግዲህ በጣና ሃይት ውስጥ 12 ዓመታት ፀለየች የተባለችው የክርስቶስ ሠምራ ታሪክ ደበዘዘ ማለት ይሆናል።

ምክንያቱም ሀያሊት ነፍስ እንደ አጥንት የመፀለይ ብቃት የለውምና!

በክብር የሚተካከለው የለም

“የተከለሃይማኖትን ክብር ግዥ ለሆነ ሰው ለመናገር አይቻልም በመንግስተ ሰማያት ወዳጂ ተከለሃይማኖትን የሚተካከለው የለምና አላት። (ዘንዳር 48) ተብሎ ተፅፏል። መፅሀፍ ቅዱስ የአንዱ ኮከብ ክብር ከሌላኛው ኮከብ ክብር አንደሚለያይ ቢገልፅልንም 1ኛቆሮ 15:41 ተከለሐይማኖት ከትዱስ ጴጥሮስና ከትዱስ ጳውሎስ እንዲሁም ከሌሎች ቅዱሳን ሁሉ ይበልጣል ብሎ ግሰብ አላዋቂነት ነው።

የእንድ ቀን ዝናብ

በመጨረሻው ዘመን ከሚከናወኑት መለኮታዊ ክስተቶች አንዱ በእግዚአብሔር ቤት ተራራ በአምላካችን ስም መሄድ ሲሆን የምዕራባዊ ሴክላር የሚረፀመው በዚህ ጊዜ ይሆናል። የዘላለም ይህ ወት ትንሳኤ (ሁለተኛው ትንሳኤ) በመባል ይታወቃል።

“ኑ ወደ እግዚአብሔር ቤት ተራራ ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንወጣ እሱም መንገዱን ያስተምረናል በፍለጋውም እንሄዳለን ይላሉ በብዙዎችም አህዛብ ይፈርዳል በሩትም ባሉ በብርቱዎች አህዛብ ላይ ይበይናል። ሰይፋቸውን ማረሻ፤ ጦራቸውን ማጥፋት፤ ለማድረግ ይቀጠቅጣሉ። ህዝብም በህዝብ ላይ ሰይፍ አያነሳም። ከእግዚአብሔር ወዲህ ሰልፍ አይግሩም። የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር አፍም ተናግሯልና፤ ሰው እያንዳንዱ በየአምላኩ ስም ይሄዳል እኛም በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ለዘላለም እንሄዳለን።” ጊክ 42:5 በማለት የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘላለም እረፍት በመድኃኒታችን በእግዚአብሔር ስም ብቻ ታደብን እንደምንገባ ያስረዳናል።

እምላካችን እግዚአብሔር በልጁ በኩል የመንፈስ በኩራት ያለን አድርጎ ስለቆጠረን፤ የሰውነታችን ቢዛ የሆነውን ልጅነት (የዘላለም ህይወት) እየተጠባበቅን ዛሬ በውስጣችን እንቃትታለን፤ በተስፋ ድነናልና። ሮሜ 8:23 ለቢዛም ቀን የታተምንበት ትዳሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ከእኛ ጋር በመሆኑ ኢፌ 4:30 እንዳናሳዝነው እንተጋለን፤ መራርነትና ንዴት፤ ቁጣም ጩኸትም መሳደብም ከክፋት ሁሉ ጋር እኛ ዘንድ እንዳይኖሩ እናጠራለን።

የክርስቶስ በመሆናችን ሥጋን ከክፉ መሻቱ ጋር እንስቅላለን። ገላ 5:24 የሥጋ ሥራም የእግዚአብሔርን መንግስት ያሳጣል። ገላ 5:21 ከላይ ለማየት እንደሞከርነው መንግስተ-ሰማይ በተጠራንበት (በተሰየምንበት) በኢየሱስ ክርስቶስ መሪነት እንድንገባ ብቻ ብቃት አለን። እርሱ ራሱን ለዓለም መስዋዕት አድርጎ ስለሰጠ የእግዚአብሔርን ልጅነት ያገኘን እኛ ማንም ሊቆጥረን በማይችል ብዛት ከየወገኑና ከየቋንቋው በመሰባሰብ፤ በነፃነትና በተቀደሰንበት ንፁህ በግና በዙፋኑ ፊት ነጭ የተልባ እግር ልብስ ለብሰን በታላቅ ድምፅ እንዘምራለን።

የድል ዘንባባ ይገር ገባሁኝ

ህያው እምላኬ ከፍ በልልኝ

በዙፋንህ ላይ ዘላለም ንገሕ

የታረድከው በግ ጌታዬ ኢየሱስ

በሱራፌልና ኪሩቤል ዙሪያ ከእልፍ አእላፋት ኃያላን መላእክቱ ጋር ሆነን በዙፋኑ ፊት ለጌታችንና ለእምላካችን ክብር እየሰገድን ከታላቁ መከራ ያወጣንን በራሱ ደም ፀጋ ያነናፀፈንን፤ ክብር ያደለንን፤ የገሀነም ፍርድን አስወግዶ እንባዎቻችንን ያበሰውን፤ ራብ ጥም ትኩሳትን ሁሉ ደምስሶ ወደ ዘላለም የህይወት ውሃ ምንጭ የመራንን እርሱን ለማገልገል ብቁ ስላደረገን ዝማሬው አስፈላጊ ሆኗል። ራዕ 7:9-17

የመጨረሻው ቤዛነት ፍፃሜ ይህ ሆኖ ሳለ በገድለ ክርስቶስ ሳምራ “ስምሽን ለሚጠሩ መታሰቢያሽን ለሚያደርጉ ሁሉ በአራት ወር ውስጥ በየአንድ ቀን የሚዘንበውን የዝናብ ነጠብጣብ ያህል ነፍሳት መርተሽ ወደ መንግስተ ሰማያት ትገቢ ዘንድ ቃል ኪዳን ገባሁልሽ አላት። ዘጥቅምት ቁጥር 6 ተብሎ የተጻፈው ቃል ለምን እንደተገኘ ቢያስደንቀንም፤ እውነተኛው የመንግስተ ሰማያት ፈለግ ወይም መንገድ መሪ ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ቆሐ 6:14 ይህም በመሆኑ ገድለ ክርስቶስ ሳምራ ከእግዚአብሔር ሃሳብ አፈንግጧል።

አንባቢ ሆይ እዚህ ላይ የዓለምን ሀዝብና የአንድ ቀን ዝናብ ነጠብጣብ ብዛት በቁጥር እንድታነፃፅር ታዝዝሃል በቀን የተገባላትን ሦስት ሺ ነፍሳት ደህንነት ጉዳይም እንድታነፃፅር ትለመናለህ።

ለሚካኤል ታዳላላች

“ውእቱ ጊዜ ትቤሎ ድንግል ሰማዕ ወልድየ ክርስቶስ ሳምራ እስመ እምኔ የ ታፈቅሮ ለሚካኤል፤ ትርጉም፦ በዚህ ጊዜ ድንግል ማርያም ልጅ ወዳጆ ሆይ ክርስቶስ ሳምራ ከእኔ ይልቅ ፍትሯ ለሚካኤል የፀና ነው አለችው። ዘጥቅምት 16

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእናቱን ጡት ጥቢ ብሎ ለክርስቶስ ሳምራ ሲፈቅድ ድንግል ማርያም ስምታ የተናገረችው ቃል ነው ተብሏል።

ለመሆኑ ክርስቶስ ሳምራ የድንግልን ጡት የጠባችው በምን ሂሳብ ነው? በተፈጥሮአዊ ልጅነት ወይስ በጡት ልጅነት? በገድሉ ላይ የሰፈረው ይህ ቃል አስፀያፊ ነው። እኛስ ከአባቶቻችን እንደተማርነው የድንግል ማርያም የበኩር እና የአንድያ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ መሆኑን ነው።

የድንግል ማርያም ጡቷም ሆነ ማህፀኗ የተዘጋጀው ለኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

አለዚያ ግን ጡቷን ለሰው መስጠት ትክክል ነው እያሉ የሚተርኩ በግህፅድ ከኢየሱስ ሌላ ተጓጃል የሚል ትምህርት ሲሰጡ በራሱ ከረዩ ግለታቸው ለባራ-በሰንጣራ እንደመሳ ት ይሆናል።

ሰው ከነሥጋው ሲኦል

ሰለሲኦል ምንነት አንባቢው ሁሉ ግንዛቤ ስላለው በስፋት መግለፁ አስፈላጊ መስሎ አይታዩም በአጭሩ ለመግለፅ ያህል ገህነመእሳት ወይም ወህኒ ተብሎ ተጠርቷል ወህኒ ስለተባለም የነፍሳት ግንራያ መሆኑን እንረዳለን።

ያልዳነ ሰው ወደ ገሃነም ሳይፈረድበት የሚቆይበት የስቃይ ቦታ መሆኑም በብዙዎቹ ይታመናል። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም ተቀብላ ታስተምረዋለች። እኔ ከግምነውና ከግውቀው ውጭ ያለ መናፍቅ ነው ትላለች። ይህ ከሆነ ገድለ ክርስቶስ ሠምራን እንዴት ልትቀበለው በቃች?

“ዳግመኛ ክርስቶስ ሳምራ ከእለታት በአንደኛው ቀን ከደቀመዛሙርቶቿ ጋር በማእድ ላይ ሳለች ሦስቱን ሰዎች በቸካላ እያዳቱ አወጡአቸውና ገና በህውታቸው ሳሉ ወደ ሲኦል ወሰዷቸው።” ማቴ 50
ተብሎ ተፅፎበታልና።

እባባሉም ከትንሳኤ በኋላ ያለውን በእሳት ባህር ውስጥ መጣል ፈፅሞ አያመለክትም።

ራሴን አትንኪኝ

“ዳግመኛም ከእለታት በአንደኛው ቀን እናታችን ክርስቶስ ሳምራ በበዓቷ ለብቻዋ ተቀምጣ ሳለች ስመ አምላክ የተፃፈበትና የእመቤታችን የግርያም ከልጅ ከአግኑኤል ጋር የትዱስ ገብርኤል ስእል ያለበትን መስቀል በእጅ ይዛ ስለነበር ያን የመስቀሉን ጫፍ ብትዳስሰው ከዚህ ስእል ራሴን አትንኪኝ የሚል ቃል ወጣ።” ማቴ 56

ቀደም ብለን በተፃምረ ማርያም እንዳየነው የኢትዮጵያ ፀሐፍት በአፍትሮተ ስእል የተሞሉ በመሆናቸው የሌላቸውን ስብእና በማላበስ የተጋነነ ታሪክ ሲያነበንቡላቸው ፤ ሲከትቡላቸውና በአደባባይ ሲሰብኩላቸው ኑረዋል።

በእርግጥም እግዚአብሔር ልምናን ሰምቶ ሊፈፅም የሚችል አምላክ ነው። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ሰሚ ጆሮ እንዳለውና ሰምቶም የሚፈፅም አምላክ መሆኑን በአንክሮ ያስተምራል።

ከጥንት ጀምሮ በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነብያት ተናግሯል። (ዕብ 1:1) በብዙ ዓይነትና ጎዳና ተናግሯል ስንል በዘመናት መካከል እንደ ዘመኑ ሁኔታ ሰዎች ሊገባቸውና ሊረዱት በሚችሉት በራሳቸው ባህልና ቋንቋ እንዲሁም ተክለ አቋም ያስረዳቸው ነበር ማለታችን ነው።

እግዚአብሔር ግን ራሱን እየለወጠ ወይም እየወሰነ የተለያየ ስራ ይሰራ ነበር ማለት ወደር የማይገኝለት ኑፋቄ ነው። እንግዲህ ከላይ በጠቀስነው የክርስቶስ ሳምራ ክፍለ ታሪክ “ራሴን አትንኪኝ የሚል ድምፅ ወጣ” ተብሎ መፃፉ

1. ኢየሱስ ክርስቶስን በቅርፃ ቅርፅ መወሰን ሆኖ ስለሚተረጎም

2. ለስእል ልዩና የተጋነነ ክብር ለመስጠት ታስቦ የተፃፈ በመሆኑ

3. የሰው ልጅን የልብ ለውጥ በማስጣል በውጫዊ ስርዓት ላይ እንዲያተኩር ስለሚጋብዝ መንፈሳዊ ክብሩን እንዲያጣ አድርጎታል። እንዲያውም እንደዚህ በመፃፉ ምክንያት ሰዎች ስእልን ወደ ግምለክ ደረጃ እንዲሸጋገሩ ስላደረጋቸው ከአህዛብ የተለየ ስመ ክርስትና ያለው ጣላት አምልኮ መሆኑን እንገንዘብ።

አንድ ቀን ስለመንፈሳዊ ሀይወት ከጓደኞቹ ጋር ስንጫወት “ስእል ካለበት ቤት ከሴት ጋር እየተኛሁኝ ስለሆነ ኃጢአተኛ ነኝ ኃጢአቱም የሚሰረይልኝ አይመስለኝም” ያለኝ ትዝ ይለኛል።

ከዝሙቱ ይልቅ ስእሉን የፍርድ ምክንያት በማድረጉ፤ “እናንተ ግብዞች
ገፍቶና ፈሪሳዊያን ከአዝሙድና ከእንስሳል ከከሙንም አስራት ስለምታወጡ
ፍርድንና ምህረትን ታግኝነትንም በህግ ያለውን ዋና ነገር ስለምትተው
ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተው ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር። እናንተ
እውሮች መሪዎች ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ፤ የሚለውን
የጌታ ወርቃማ ቃል አስታውሰኝ በእውነትም መታመኛውን እየሰረቀ ወተት
በተማሰለበት ማንኪያ ሻይ አትንኩብኝ ሥም ላይ ነኝ በሚሉ መምህራን
የተኮተኮተ ምእመን ምን እንደሚያምን አስቡ!

አንዳንዶቹ የእኔ ስእል ልዩ ናት ፀሎት ሰሚ፤ ጠባቂ፤ ፈጥኖ ደራሽና
የመላሰሉ ነገቶችን እየተናገሩ በሻሽ ቢጤ ሸፍነው ከሀገር ሀገር፤ ከገዳም
ገዳም እንደሚዞሩ የታወቀ ነው። አምልኮቱም እየተሰፋፋ በመሄዱ
ኪነጥበባዊ ገላጭነታቸው (አስተማሪነታቸው) እየቀረና እየተዘነጋ ወደ
አማልክትነት ክብር ተሻግረዋል።

የጌታ ወይም የድንግል ማርያም ምስል ተብሎ በቤተ ክርስቲያን
አፀድ ከተቀመጠ እጣንና ሰንደል የማያጨስለት፤ ትቤ የማይቀባው፤ በሉሚ
የማያሸውና ቂጤማ የማይጎዘጉዝለት የለም።

እስከዛሬ የተሰጡን መልሶች ሁሉ ጉንጭ አልፋና ከንቱዎች
በመሆናቸው ካህናቱ ንስህ ገብተው ህዝቡን ከሞት ማዳን የመንፈሳዊ
ግዴታቸው መሆኑን ሊያውቁ ይገባቸዋል።

እኔም በእብራይስጡ መዝሙር 115:3-9 የተጻፈውን

“አምላካችንን በላይ በሰማይ ነው

በሰማይም በምድርም

የፈቀደውን ሁሉ አደረገ

የአህዛብ ጣኦቶች የወርቅና የብር

የሰው እጅ ስራ ናቸው

እፍ አላቸው አይናገሩምም

አይን አላቸው አያዩምም
 ጆሮ አላቸው አይሰሙምም
 አፍንጫ አላቸው አያሸቱምም
 እጅ አላቸው አይዳስሱምም
 እግሮች አላቸው አይሔዱምም
 በጉሮሮሯቸውም አይናገሩምም
 የሚያምኑበቸውም ሁሉ እንደእነርሱ ይሁኑ

የእግዚአብሔር ቤት ሆይ በእግዚአብሔር ታመኑ” ብዬ ብጠቅስ የምወቅሰው በጅምላ ሳይሆን በጉዳዩ የተነከሩትን ብቻ እንደሆነ ይታወቅልኝ።

3 (ሦስት) ሺህ ነፍሳት በቀን?

“ዳግመኛም ከዕለታት በአንደኛው ቀን እናታችን ክርስቶስ ሠምራን የመላዕክት አለቃ ትዱስ ሚካኤል ወደ ሰማይ አሳርጎ ከፈጣሪዋ ፊት አቆማት ጌታም በየእለቱ ከሲኦል 3ሺ ነፍሳት እንድታወጣ ስልጣንን ሰጣት” ጥቅምት 61

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአፀደ ነፍስ ሆኖ ማግለድን በተመለከተ ሰፊ ምሳሌያዊ ማብራሪያ ሰጥቷል ። በመዋዕለ ስብከቱ ከሰጣቸው ማብራሪያዎች ውስጥም “ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእናንተ እና በእኛ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጓል” 16:26 የሚል ኃይለ ቃል ይገኛበታል። ይህንም ምክንያት በማድረግ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን በአፀደ ነፍስ ያሉ ትዱሳን በአፀደ ነፍስ ላሉት ኃጥአን አያማልዱም በማለት ታስተምራለች። ጥቅምት 6:22-35

ሰው ግን ከምድር ማደሪያው ከተለየ በኋላ

በሲኦል

በገነት

1. ስቃይ ራዕ 20:10
2. ማሰብ ሉቃ 16:24
3. ያልረካ መንፈስ ሉቃ 16:24
4. ጥብት ምሬት ሉቃ 16:27-28
5. ሃፍረትና ጉስቁልና ዳን12:2
6. የማይሞት ትል ማር 9:46
7. የማይጠፋ እሳት ማር 9:46
8. ድትድት ጨለማ ማቴ 25:30

1. እረፍት ራዕ 14:13፤ 21:4
2. ሙሉ እውነት 1ቆሮ 13:12
3. አምልኮና አገልግሎት
ራዕ 7:15 ፤ ራዕ 22:3
4. ደስታ ራዕ 21:4
5. የሀብረት ደስታ
ዕብ 12:22-23፤ 1ተሰ 4:13-18
6. ከኢየሱስ ጋር ሀብረት
7. ውበት ራዕ 21:23፤ 22:5
8. ብርሃን ራዕ 21:23 ፤ 22:5

ከሁሉቱ በአንዱ እንደተጓዘበት መንገድ ሊገባ ይችላል። ቼህን ስንልም በመጽሐፍ ቅዱስ በተገለፁት ሁለት መንገዶች (የሰይጣንና የኢየሱስ) መንገድ በአንድ ጊዜ መራመድ የማይቻል መሆኑን መግለጻችን ጥምር ነው። ስለሆነም በጌታችን በመድኃኒታችን ደም በተመረቀለን መንገድ የማይሄድ፤ ያንን የተቀደሰውን ደም የማያከብር ሰው ሁሉ ወደ ገሃነም ይወድቃል።

ገሃነም ይገባል ማለታችንም ከኩነኔ በኋላ ከእሳቱ ወላፊን ለሲከንዶች አለዚያም ለካልእት ያህል ማረፍ እንደማይቻል እያረጋገጥን ነው። እንግዲህ ከዋሹ አይቀር ደመቅ አድርጎ ማወጅ በዓህፍታችን የተለመደ በመሆኑ በቀን ሦስት ሺህ ነፍስ ከሲኦል በማስወጣት በኩነኔ ላይ ብዝበዛ ማድረግ ነው እያሉ ሀዝብን ያዘናጋሉ። ከማዘናጋታቸውም ሌላ አባባላቸው ከዋች ታወርቶና ከሞርሞን ትምህርት የተመሳሰለ ነው።

ምክንያቱም በቀን 3ሺ እስከ ዕለተምፅአት የሚኮነን ሁሉ በምርኮው በመነጠቁ ሲኦል (ገሃነም) ባዶ ስለምትሆን ነው።

እንባቢ ሆይ ዋቸ ታወር አማኞቹም አርዮሳዊያን መሆናቸውን አስተውሉ።

ገድለ የሚያቃልል ክፍሉ ከአርዮስ ነው

ገድለ ክርስቶስ ሠምራን የፃፉ ጽሑፍት በሀሰት በመፃፋቸው ምክንያት ህዝቡ ራሱ ሊነቃባቸው እንደሚችል ሳይጠራጠሩ አልቀሩም። ስለሆነም ምን አልባት ጽሑፋችንን የሚመረምርና ውሸት ነቱን የሚያገራግጥ ቢነሳብን ምን እናድርገው በማለት ከአሰላሰሉ በኋላ የቅዱሳን ገድላቸው ሲነበብ ሀሰት ነው የሚሉ ሁሉ ክፍላቸው ከነ አርዮስና ሰባልዩስ ጋር ይሁን የሚል ርግማንና ማስፈራሪያ በመጽሐፉ አስገቡ። ዘጥኦች 62-63

ቃሉ ራሱ ከ3ሺህ ነፍሳት ምርኮ ስልጣን ተከትሎ መገኘቱ የውሸት መሸፈኛ ካባ መሆኑን ያረጋግጣል።

ባለሥልጣኑ ማነው?

ብልና ዝገት በማይበላው ሌባም ሊሰርቀው በማይችል መዝገብ ለማዘጋጀት በሰማያዊው አባቱ የማስቀመጫ ቤት የሚያዘጋጅልን ባለስልጣን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። (ማቴ 6:19-21 ፤ ዩሐ 14:2) እንደ እውነቱ ከሆነ ፤ መዝገቡ ባለበት በዚያ ልቡ ይኖራል ተብሎ ስለተፃፈ እኛ ሁላችን ናፍቆታችን በመድኃኒታችን ኢየሱስ አማካኝነት ወደተዘጋጀው አገራችን ሊሆን ችሏል። ለዚህም በረከትና ክብር ለአምላካችን ይሁን። አሜን!

ገድለ ክርስቶስ ሠምራ ወደ ቅዱስ ላሊበላ አገር ክርስቶስ ሠምራ ሄዳ ሰላምታ እንደሰጣትና በወርቅ ቀለም ስሟን እንደፃፈው በባፈው ዘርዘሯል።

ይህ እንዲህ ከሆነ የክርስቶስ ሥራ ከንቱ ሆኗል? እኛ ግን በአብ ልብ የታሰብንና በሰማይ ለዘላለም እንድንኖር ሰማችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንደተቀረፀ እናውቃለን። ልባችን በሰማይ አለ!

ሽንኩርቱ ሽተተኝ

“የእመቤታችንን ስእል ስትሳለም የብርሃን እናቱ የእመቤታችን የግርያም ስእል እጅዋን በግምባሯ ላይ አድርጋ የበላሸው ሽንኩርት ሽቶኛልና ወደ ሷላሽ ተመለሺ አለቻት።” ^{ማቴ 23} ይህ አባባል እውነት ከሆነ ስእሉ የተሳለው ከተወዳጅ ልጅ ጋር እንደታቀፈችው ሊሆን ስለሚችል በወቅቱ ልጇን የታቀፍቶበት እጅ ለቆ ግምባሯን ያዘች ከተባለ ልጅ ከጭኗ ላይ ተንከባሏ ያሰኛል። ይህም ስውር የአጋንንት ደባ ስለሆነ አንቀበለውም።

አልቦ ሕሊና

ሕሊና ለሰው ልጅ ክፉንና ደጉን ማመዛዘኛ፤ ለይቱ ማወቂያ እንዲሁም የእውቀት ማገናዘንቢያ ስጦታ ነው። በመሆኑም ህያው ነፍስ ለተባለ ሰው ሁሉ ገንዘብ ለመሆን በትላል።

በገድለ ክርስቶስ ሠምራ በምዕራፍ ዘህዳር አንቀፅ 9 ላይ “ከዕለታት በአንደኛው ቀን እናታችን ክርስቶስ ሠምራ የሎሚ ፍሬ በእጅ ይዛ ሳለች በላቸው። መብላቷን ረስታ ፍለጋ ጀምራ አጣችው፤ በዚህም የተነሳ በደቀመዛሙርቶቿ ቁጣ ልታስነሳ . . . ተብሎ የተገፈው ቃል አስገራሚነቱ የሚገለፀው መብላቷን ረስታ ፍለጋ ጀመረች በሚለው ኃይለ ቃል ላይ ሳይሆን በወቅቱ 05 ሳንቲም እንኳን በማያወጣ የሎሚ ፍሬ ምክንያት በደቀ መዛሙርቶቿ ላይ ቁጣ ልታስነሳ ነበር።ከተባለው ቃል ላይ ነው የምናገኘው፡- ይኸውም በደቀ መዛሙርቶቿ ላይ ያነሳሳችው ቁጣ አትል ካለው ትዱስ የማይጠበቅ ስለሆነ፤ እንዲሁም ቁጣ የደህንነት የለሾች ባህሪ በመሆኑ፤ በትዱሳት መዝገብ ስሟ እንደተመዘገበ ተደርጎ የተሰበከላት ክርስቶስ ሠምራን አእምሮ የለሽ (ሀሊና አልቦ) አድርጎ ስሏታል።

ይህንን እገላለፅ በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ስንመዝነው ታላቁ መጽሐፋችን “ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ . . . የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት እርኩስት ጣእትን ማምለክ ሚርት ጥል ክርክር ቁጣ መለያየት አድመኝነት መናፍቅነት ምቀኝነት መግደል ስካር እና ዘፋኝነት የመሳሰለ ነው። አስቀድሜም እንዳልኩ ይህንንና የመሳሰሉትን የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔር መንግስት አይገባም። ገላ 5:16-20 በማለት የሎሚ ቁጣውን ትምህርት ኢትውፊታዊ ያደርገዋል። ስለዚህም በበላቸው ሎሚ ቁጣ ልታስነሳ ነበር ሲል የፃፈው ደራሲ ራሱ ጤነኛ አለመሆኑን እናረጋግጣለን። ካልሆነም ፀሐፊው በሰድብ አፍ የተሞላ መሆኑን እንገነዘባለን።

የጌታን ጎን ጠባቾ

የኢትዮጵያ አዋልድ መጻሕፍት ደራሲዎች በየገፁና ምእራፉ በዚች እለት ጌታችን ከእልፍ አእላፋት መላእክቱ ከሐዋርያትና ከሰማዕታት ጋር ወረደ አረገ እያሉ በሬ ወለደ ፈጠራቸውን እንደሚያስነብቡን የታወቀ ነው። ከእነዚህ ሀሳዊ ጽሑፎች መካከልም በገድለ ክርስቶስ ሠምራ የሀዳር ወር ድጋም ቁጥር 17 እና 18 ላይ እንደተዘገበው በተለየ መመረጥ የጌታን የጎን ቁስል ጠብታለች ተብሎ ተገልጿል። ይኸውም የጌታን ጎን በመጥባቷ ከተማስ መብለጧን እንደሚያረጋግጥ በሰፊው በማተት የተጻፈ ነው ይሁን እንጂ

1. የጌታን ቁስል ከጠባቾ እንዴት ሰይጣን ምህረት የማይገባው

የዘላለም ጠላት መሆኑን አላወቀችም?

2. ስማቸው በእየሩሳሌም ሰማያዊት አደባባይ ከታተሙት ሐዋርያት

መካከል አንዱን ልትበልጥ ተቻላት ተብሎ እንዴት ተፃፈ?

3. የእናቱን ጡት ጠባቸ ከተባለው ቃል ጋር ስናመዛዝነው ሀላባዊ ፍልሰት አናገኝበትም ወይ? የሚሉ ጥያቄዎች ብናነሳ እረብ ያለው መልስ ልናገኝለት ስለማያስችለን እጆቻችንን በአፋችን ላይ ጭነን በግራሞት ዝም አልን።

መልዕልተ አንስት

“በእውነቱ ከእርሷ በፊት ከነበሩ ወይም ከእርሷ በኋላ ለሚነሱ ሁሉ ከቶ እንደእርሷ ያለች ሴት አላየሁም ብሎ በግድ ያለውዴታ ፈጣሪውን ጋዳ ጋዳ ብሎ ያመሰገን ዲያብሎስ ሲያመሰግንሽ በሰማሁ ጊዜ የእኔ የአገልጋይሽ ልብ በፍትርሽ ነደደ” NUAC 42

1. “ከእርሷ በፊት ከነበሩ ወይም ከእርሷ በኋላ ለሚነሱ ሁሉ” በሚል አገላለፅ መገለጻ ታላቅነቷ በድንግል ማርያም ላይም ተደርጎ ስለቀረበ
2. መልዕልተ ፍጡራን መትሕተ ፈጣሪ የሚለውን የድንግል ማርያም ክብር ብላ ቤተክርስቲያን ከምታስተምረው የትምህርት ፅንሰ ሃሳብ ጋር ስለማይስማማ
3. ዋናውና እኔ የምቃወመው ምስጋናው ከዲያብሎስ መሆኑ መገለፁን ሲሆን፡- በዚህም ምክንያት የመጽሐፉ ምንጮች በጠቅላላ ሰይጣናዊ ጥቅሶች መሆናቸውን ይጠቁመናል በማለት ነው።

በሌላ መልኩ በግንቦት ወር ከሚነበበው 63ኛ አንቀፅ ሁለተኛ ደረጃ ስላደረጋት መጽሐፉ እርስ በራሱ መጋጨቱን ያመለክተናል።

እርሷም ሰይጣን ላመሰገናት ምስጋና ብድር ከፋይ ትመስል “ሰይጣንን ማርልኝ ዲያብሎስን ይቅር ትለው ዘንድ እለምንሀለሁ።” ^{ዘገገቦች 36} በማለት ምልጃ ስታቀረብ ገድሏን ያናናቀውን ሁሉ ግን ሲኦል እንዲገባ እምና መቀበሏ ትልቅ ቅሌት ውስጥ እስገብቷታል። በአንፃሩ “የወንጌል ቃላት መመሪያዎችሽ ናቸው።” ^{ዘጥር 46} ተብላ የታዘዘችውን ትዕዛዝ መለኮት ጥላ ተገኝታለች።

ከዚህ ጋር አያይዘን የምናየው “እውነት እውነት እልሻለሁ አንቺን ከመውደድ ጋር ዜና ገድልሽን የማይሰማ ሁሉ እኔን ሊያይ አይችልም።” ^{ዘሀር 42} የሚለውን ይሆናል ይህንን ጠንቅቀን ብናስተውለው በሥላሴ የሚያምኑትን ክርስቲያኖች እንኳን ትተን መስራች የሚባሉትን አምስቱን አብያተ ክርቲቲያናት ማለትም

ሀ. ግብፅ ኮፕቲክ

ለ. ህንድ ኦርቶዶክስ

ሐ. ሶሪያ ኦርቶዶክስ

መ. አርመኒያ ኦርቶዶክስ እና

ሠ. ኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ብቻ ብናይ ክርስቶስ ሠምራ የምትታወቀው በኢትዮጵያ ብቻ ስለሆነ “ዜና ገድልሽን የማይሰማ ሁሉ” ተብሎ መጠቅለሉ ደህንነት በክርስቶስ መድኃኒዓለም መሆኑን ከዶ ለክርስቶስ ሠምራ በመስጠቱ መጽሐፉ በእርግጥን የተሞላ ኑፋቄ መሆኑን በማያሻማ እውነት አረጋግጠናል።

“ነገር ግን ሀሰተኞች ነቢያት ደግሞ በህዝቡ መካከል ነበሩ እንዲሁም በመካከላቸው ደግሞ ሀሰተኞች አስተማሪዎች ይሆናሉ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳን ከደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳቡ የሚያጠፋ ኑፋቄን አሹልከው ያገባሉ። ብዙዎቹም በመዳራታቸው ይከተሉአቸዋል። በእነርሱም ጠንቅ የእውነት መንገድ ይሰደባል ገንዘብንም በመመኘት በተፈጠረ ነገር ይረቡባችኋል።

ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም ጥፋታቸውም አያንቀሳቁም።”

2:1-3 ተብሎ ተፅፎባቸዋል።

በአይን የተሞሉ ክንፎች

አብዛኛው ህዝብ ወይም /አማኝ/ ስለ ቅድስና ያለው ግንዛቤ የተዛባ ስለሆነ ቅዱሳን የሚላቸው ሁሉ በክንፍ ቢትረፈረፉለት ይወዳል። በቅዱሴ ጊዜ አትግቡ የመላእክትን ክንፍ ትረግጡና ትሰብራላችሁ ከሚለው የዶሮ ላባ ስብከት ጀምሮ ለተክለሐይማኖት የታደሉት 6 ክንፎች እንዲሁም ክርስቶስ ወምራ የተሰጧት ሌሎች 6 ክንፎች ተጠቃሽ ይሆናሉ።

ከክንፎቹም ትንንሾቹ ከጣና ቂርቶስ እስከ ደብረ ዳጋ ደራሾች /15 ኪሜ/ ርቀት ያላቸው ሲሆኑ ትልቁ ግን መጠኑ በልኬታ የማይወሰን ነበር። እያንዳንዱም ክንፍ በአይኖች የተሞላ ከመሆኑም ሌላ አንድ አይኑ ሲገለጥ ለዓለሙ ሁሉ ብርሃን ይሆን እንደነበር። በጥር 64 እስከ 73 እናነባለን። ይህም አባባል መጽሐፉ ታላቅ መንፈሳዊ ድቀት ያለበት መሆኑን ቁልጭ አድርጎ ያሳየናል።

አንዲት ጥምቀት

ጥምቀት፡- በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ከክርስቶስ ጋር መቸባበራችንን ለመግለፅ ሮሜ 6:1-11፤ 1ቆሮ1:13፤ 1ቆሮ 10:2፤ ገላ3:27 በመድሃኒታችን ደም የሃጢአት ስርየት እንደተከናወነልንና አዲስ ልደት እንዳገኘንን ለመመስከር ማር1:1-4 ፤ ዮሐ3:22-25 ፤ ሐዋ22:16 ፤ ቲቶ3:5 ፤ ማር1:4-8 1ኢጥ3:18-22 እንዲሁም የተፈፀመልንን የክርስቶስ ሥራ ለማሰብ ሮሜ 6:3-4 የሚከናወን ትዕዛዛዊ ስርዓት ነው። ይህ ቅዱስ ስርዓት አንድ ጊዜ ብቻ ይከናወናል።ኢፋ4:4 በአገራችን ኢትዮጵያ ውስጥ ግን እንደ ንስሃ ሁሉ በተለያዩ ምክንያትና ስም በተደጋጋሚ ይፈፀማል።

1. የመጠመቂያ ፀበል / አሸንዳ/ :- የሚከናወነው በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም ነው።

2. ጥምቀተ ድርሳን /አቱቱ ድግምት :- የተለያዩ ቅዱሳንና መላዕክት ገድልና ድርሰቶች የሚነበብበት ህቡዕ ስም በመባል የሚታወቁት እነ ኢኮስ ... ጸጸጸጸ የሚደገሙበት የርጭት ፀበል ሲሆን የሚጀምረውና የሚጨርሰው በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ነው።

3. ጥምቀተ-ቂደር /የንስሃ ጥምቀት/- ይህ ደግሞ ሃጢአትን ለመናዘዝና ለማስወገድ የሚደረገው ሲሆን የሚከናወነውም በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ነው።

4. ጥምቀተ ክርስትና ክርስቲያን ለመሆን የሚከናወነው ሲሆን ስርዓቱ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም ይፈፀማል። እነዚህ ሁሉ በሃገራችን ዕውቅናን ቢያገኙም በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በመደጋገም ስለሚፈፀሙ ቀናና አለፍ ወይም አጉራ ዘለል ክፍልፋዮች እንደሆኑ እንረዳለን።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በገድለ ክርስቶስ ሠምራ በሚያዝያ ንባብ ቊጥር 3 እስከ 22 የሚገኘው ሃይለቃል ሰው ባልተጠመቀበት ከጌታችን ጎን በወጣ ውሃ እናጠምቅሻለን ብለው ሙሴ፤ ኤልያስና መጥምቀ መለኮት ዮሐንስ እንዳጠመቁት ስለተዘገበ /ሚያዝያ 6/

1 የቅዱስ ጳውሎስን አንዲት ጥምቀት ኢፌ 4:4 የሚል ትምህርት ይታወቃል። ለምን ቢባል በ80 ቀድ መጠመቅን ታምናለችና ነው።

2. አንደኛውም የሰለስቱ ምዕትን የአንዲት ጥምቀት ትምህርት አፋልሳለች።

3. የክርስቲያኖችን ሁሉ ጥምቀት በማቃለል የእርሷን ክፍ ክፍ

አድርጋለች። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ ሲደማመሩ ትምህርቱን

ከቀኖና ውጭ ስለሚያደርጉት ፅንሰ ሃሳቡ ኑፋቱ ነው።

ዲያብሎስ ነገሠ?

የሰው ልጅ ከተቀመጠበት ገነት ውስጥ እንዲወጣ መጀመሪያ በሰይጣን አማካኝነት ወጥመድ ተዘጋጀ። በዚህም መሠረት በጠቅላላ ዓለማት ላይ ታላቅ ለውጥ ተከሰተ፤

ሀ. እባብ በሆዱ ሄደ

ለ. አፈርን በይ ሆነ

ሐ. ከእንስሳት ሁሉ የተረገመ ተባለ ዘፍጥ 3:14

መ. የፅንሰ ጭንቅ በሴቷ ላይ ወረደ

ሠ. ፈቃዷ ወደ ባሏ ሆነ

ረ. የባሏ ተገዢ ሆነች ዘፍጥ 3:16

ሰ. ከአዳም የተነሳ ምድር ተረገመች

ሸ. በድካምና በጣር መኖር ተጀመረ ዘፍጥ 3:17

ቀ. እሾህና አሜኮላ በምድሩ በቀለ ዘፍጥ 3:8

በ. ሞት ወደዓለም ገባ ዘፍጥ 3:19

ተ. ጠላትነት በእባቡና በሴቷ ዘር መካከል ተተክለ ዘፍጥ 3:15

እነዚህ ሁሉ አዳም ትዕዛዛትን በመጣሱ የተከሰቱ ክስተቶች ናቸው። እንግዲህ በሞት የተደመደመውን በአዳም የገባውን ፍዳ ከሰው ልጅ ጭንቃ ላይ ለማሸቀንጠር ኢየሱስ ክርስቶስ ተገለጠ። አርቡ ራስህን ይቀጠቅጣል ተብሎ ስለተነገረም፤

1. በስልጣኑ ቃል ሻረው በታላቅ ሰይፉም ቀጣው ኢሳ 27:1 ኢሳ

14:12

2. በመላእክት ሠራዊት ጣለው ራዕ 12:3 ራዕ 20:2

3. በመስቀሉ ጠረቀው ቆላ 2:14-15

4. እንድንረግጠው ለእኛም ስልጣን ሰጠን መዝ 90:13

5. የጥሉ ግድግዳና የትዕዛዛት ህግ ፈረሰ ኢፌ 2:14-15

6. ሞት ተሻረ 2ጢሞ 1:11

7. አዲስ ህይወት ተገኘ 2ቆሮ 5:17

የተሻረ /የወደቀ/ ጠላት ነው በማለታችንም ሰኮና ከስካሽ መሆኑን ሳናመለከት አናልፍም። እውነታው ይህ ሲሆን በህዝባችን ዘንድ ዲያቢሎስ ሲሶ መንግስት እንዳለው ሰለጧታመን ከእግዚአብሔር ይልቅ ይፈራል፤ ይከበራል፤ ይመለከዳል።

ሰይጣን በትዕቢቱ በውሸት ፈጣሪነትና በኃጢአት ምንጭነቱ የተጠቀሰ ፍጥረት ነው። እግዚአብሔር አምላክ በመንግስቱ መካከል ሰይጣንን ማዋትም ሆነ ማስተናገድ አይወድም። ስለዚህም ገሃነም እሳትን ለሰይጣንና ለመላዕክቱ አዘጋጀ። ማቴ 24:41 ሳይራራላቸውም ወደ ገሃነም ጥሉ በጨለማ ጉድጓድ ለፍርድ ሊጠበቁ አሳልፎ ሰጥቷቸዋል። 2ኢጥ2:4 ገሃነም ለሰው ልጅ የተዘጋጀ ባለመሆኑ አምላካችን ሰዎችን ወደ ክፉው ስፍራ እንዳይመጡ ይፈልጋል።

የክርስቶስ የመሰቀል ሞት ዓላማ ይህንን ተጠቃሽ መንገድ ለመዝጋት ነው። ይሁን እንጂ የሰው ልጅ ይህንን ምርጫ ትቶ የሠይጣንን መንገድ ከተከተለ ለዘላለም ወደ ገሃነም ይጣላል። ሰይጣን ግን የገሃነም ንጉስ አይደለም።

ሰይጣን ከተጠራባቸው ስሞች ጥቂቶቹ፡-

1. የቀደመው እባብ ራዕ20:2

2. ዘንዶ ራዕ 20:2

3. አሳቹ መንፈስ

4. ዲያቢሎስ ራዕ 20:2

5. ሰይጣን ራዕ 20:2

6. ክፉው ማቴ 13:19

7. ሴባው ዮሐ 10:10

8. ቡኤልዘቡል ማር 3:22

9. ከሳሽ ራዕ 12:10

10. ጠላት ማቴ 13:28

11. አውሬው ራዕ 19:20

12. የዚህ ዓለም ገዢ

13. የጨለማው አምላክ በመባል ይጠራል። የዚህ ዓለም ገዢ እና

የጨለማው አምላክ ተብሎ በመጠራቱ ሲሶ መንግስት ያለው መሆኑን አያመለክትም ይልቁንም የጋጢአት አባትና የአመፅ ሰው መሆኑን ያረጋግጣል እንጅ።

በገንነም ውስጥ የሚሰቃዩት ነፍሳት እና የአጋንንት ሰራዊት በመሉ በእግዚአብሔር የእሳት እዘዝ ይቀጣሉ አንጅ የእቶኑ አጋፋሪ ዲያቢሎስ አይደለም። እርሱ ግን በሀይወት ሳለ ወደ እሳት ባህር ወደ ጥልቁም ይጣላል። (ራዕ20:3) አብረውትም ሞትና ሲኦል ይጣላሉ። (ራዕ 20:14) ይህም ስለሆነ የሰልጣን ባለቤት በጉ የተባለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው እንላለን። (ራዕ12:10)

ገድለ ክርስቶስ ሠምራ ግን ከተገለፀው እውነታ ውጭ “ዲያቢሎስም ከዚህ በብዙ ሠራዊት ላይ ነግሼ ከምኖርበት አገር ግን ነው እርሱ የጠራኝ እያለ በታላቅ ቃል አስምቶ ተናገረ።” ዘግንቦት 48 እያለ ሲለግድስተምር እግዚአብሔራዊውን ትምህርት ተፃራሪ አድርጎታል። ይህ አባባልም ከግሪኮቹ የክፉ አምላክና ደግ አምላክ አስተማሪ ፈላስፎች ሃሳብ ጋር ይመሳሰላል።

አንዳንድ ባልቲቶችም ይህንን መሰል ተረት በመስማታቸው ምክንያት ‘ኢየሱስ የሚባል የድቅ ነበረ ጌታችን ሰይጣን ካመጣበት ቁስል ቢያድነው ኢየሱስ በጣም አዘነ ምክንያቱም እርሱ ጋር ተጣብቆ የኖረው የትል መንጋ ምን ይበላል ብሎ አስቦ ነው። ጌታችን ግን ለኢየሱስ ቃል ገባለትና ትሉን ንብ አደረገለት።

በዚህን ጊዜ ሰይጣን ተበላጭቶ ንብ ሊሠራ ሞከረ በትዕቢቱም ደፋር ስለነበር ከመነሳሳት አላቆመም፤ ሙከራውም ዝንብ በመፍጠር ተደመደመ አንጅ ንብ መሥራት አልተቻለውም። አንዲሁም ጌታ ዱባን ሲፈጥር ቢያይ ሰይጣንም በበኩሉ ቅል ፈጠረ፤ እያሉ የኪስ ኑፋቄ ወደ ቤተክርስቲያን አቀላቅለዋል። እዚህ ላይ የማንረሳው ደግሞ እኔና አንተ እስላምና አማራ ተባባሉ የተባለላቸውን የያዕቆብንና ኢሳውን ታሪክ ነው።

ባጭር ቃል ሰይጣን የወደቀና የተሻረ ጠላት እንጅ የማንም ንጉስ አይደለም ግወት ያለብን ግን ቢወድቅም ሸኮና ለመንከስ አንገቱን ለማትናት አለመቆጠቡን ነው። ዘፍ 3:15

የመጣበት ቀን ግምታዊ ነው

በዚች ዕለት ግግስት የመላዕክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል በዓሉ በሚከበርበት ዕለት በህዳር 12 ወይም በሰኔ 12 ቀን ወደ እናታችን ወደ ክርስቶስ ሠምራ መጣ። ዘሰኔ 3

ጥያቄ አለኝ ሚካኤል ወደ ክርስቶስ ሠምራ መቼ መጣ?

ሀ. ሰኔ 12 ሐ. ከሁለት አንዱ

ለ. ህዳር 12 መ. ሁሉም መልስ አይደለም።

ሠ. ሰኔና ህዳር በፊደል ቢለያዩም በቀን ቁጥር አንድ ናቸው።

ዙሐል- የግብፅ ጣኦት

“በግብፅ አገር ዙሐል ተብሎ በሚጠራው ስም የቆመ ስመ ጥር ጣኦት ነበር። የግብፅ ሰወቹ ከሌሎች ጣኦታት እጅግ አድርገው ያክብሩታልና ያመልኩት ነበር። ሐዋርያው ቅዱስ ማርቆስ የግብፅን ጣኦቶች ሁሉ ሲደመስሳቸው ዙሐልን ሳይደመስስው ቀርቶ ነበር። ከማርቆስ ቀጥሎ የተሾሙ ብፁአን ጳጳሳትና ቅዱሳን አበውም ሁሉ የዙሐልን ተመላኪነትና ተከባሪነት ማስቀረት ሳይቻላቸው እስከ 320 ዓመት ያህል የግብፅ ሰዎች ሲሰግዱለትና ሲያመልኩት ኑረዋል።

ዙሐል ከቀሩት ጣኦት የበለጠ ተአምራዊ ሃይል ኑሮት ሳይሆን የቀሩት ጣኦቶች አንድ ባንድ ሲወድቁና ሲደመስሱ የግብፅን ህዝብ አልተጋፉም ነበር። ዙሐልን የደረሰ ሕመምን ግን ህዝብ ይነሳብናል በማለት ፈርተው ነበር። በተጠቀሰው ዓመተምህረት ግን የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት አባ አለ እስክንድሮስ እንደምንም ብሎ ህዝቡን እያግባባና እያስተባበረ እያጸበለም፤ ብዙዎቹን በማስረዳትና በማሳመን “ዙሐል” ከምኩራብ ጣኦትነቱ ተነስቶ በምትኩ የቅዱስ ሚካኤልን ታቦት እንዲገባበት አድርጎ በዙሐል በዓል በየዓመቱ ግዳር 12 ቀን ይከበር ስለነበር። “ኃዲገ ልማድ ጽኑፊ ውእቱ” ነውና ህዝቡን ለማስደሰት ሲል በዚያው በተለመደው ግዳር 12 ቀን ይከበር ብሎ ዓዋጅ አስነግሮ ዐዋቹም ፀደቀ።

“ኋላም በርሱ ዘመን የኢትዮጵያ መንግስትና ሕዝብ ፍሬምናጦስ ሥርዓተ ቤተክርስቲያንና ሥርዓተ ቁርባንን ይዞ እንዲመጣላቸው ወደ ግብፅ ልከውት ሳለ አባ አለ እስክንድሮስ ዐረፈና ቀጥሎ አባ አትናቲዎስ

ተሹሞ አሰረዘውን ሥርዓተ ቤተክርስቲያን ፈፅሞለት ሲመለስ ይህ በየዓመቱ የሚከበረው የትዱስ ሚካኤል ስነበዓል አብሮ መጣና ይኸው እስከዛሬ ለወደፊቱም እስከ ዓለም ፍፃሜ ሲከበር ይኖራል። መርሐ ጽድቅ ባህሉ ሃይማኖት ገፅ 152-153

ወገኔ ሆይ እስከዛሬ ድረስ በድብት የታሰርንበት አይኑን ያወጣ የአጋንንት ትምህርት ይህ መሆኑን እወቀው። አንደዚህ አይነቱን አምልኮ ጣዖት የእግዚአብሔር ቃል “እእግዚአብሔር ቤተመቅደስም ከጣዖት ጋር ምን መጋጠም አለው” ^{2ዮሐ6:16} በማለት ስለሚቃወመው ምንም አይነት አመክሮ ከአህዛብ አንወስድም፤ በአንፃሩ ግን ከቤተ አረማዊት ልምምዶች አሾልከው የሚያስገቡ የአጋንንት ጭፍሮችና ባሪያዎች መሆናቸውን እውቀን ወደ ንስሃ መመለስ ሊወስድ የሚገባው እውነተኛ መንገድ ነው።

ጌታ ሆይ ለምድሪቱ ምህረት ታደርግ ዘንድ እንለምንሃለን።

የተሸፈነው ጉድ ወጣ!

“እናታችን ክርስቶስ ሠምፊ ከዚህ ዓለም በህይወተ ሥጋ የኖረችው ሦስት መቶ ሰባ እምስት ዓመት ነው (አንድ የመነነችው የመጨረሻ ልጇን ይዛ ነው ተብለን አልነበረም? ታዲያ በጣና ፀለየች የተባለው 22 ዓመት በጓንጉትና በደብረሊባኖስም ስንት ዓመት ብትቆይ ነው 375 ዓመት የሞላው?) የተወዳዳችሁ አባቶችና ወንድሞቼ፤ እናቶቼና እህቶቼ እኔ ፊልጶስ ይህን መጽሐፍ ስፅፍ በዚያን ጊዜ ነበርኩ ማለቴ አይደለም። ነገር ግን በኢትዮጵያዊው ንጉስ በዳግማዊ ዳዊት ዘመነ መንግስት በመንፈስ ተገልጻ ከስር አስከ ጫፍ እንደፅፍ አዘዘችኝ እንጅ” ^{ዘገላ 90-91}

1. አባ ፊልጶስ ሲፅፈው በዘመኑ አልነበረም
2. ባለታሪካን አያውቃትም ነበር
3. በሙት መንፈስ ተመርቶ ፅፎታል።

ታሪኩ በወቅቱ ዘርዓ ያዕቆብ በገዳሙ ውስጥ መንኲሱ እንደነበር ከሚያትተው ታሪክ ጋር ስለተጋጠመ ። በሌላም መልኩ ዘርዓ ያዕቆብ በዘመኑ ብዙ ድርሰቶችን ያስደረሰና ራሱም ደራሲ ስለነበር ከወቅቱ አበምኔት አባ ፊሊጶስ ጋር በመተባበር የፃፉት የውሸት ኑፋቂ መሆኑን ተገንዝበናል።

ገድለ ገብረመንፈስ ቅዱስ

በመጽሐፍ ቅዱስ ሲለካ

አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ወደ ኢትዮጵያ በመምጣት ለ262 ዓመታት በዝቋላ አካባቢ የፀለዩና ያገለገሉ ግብፃዊ መንኲሴ እንደሆኑ ይነገርላቸዋል።

ገድሉ ምንጩ ግን እንደሆነ ባልታወቀ በስመአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመና ለመጋቢት ያንብብዋ ለዛቴ መጽሐፍ ተጋብአሙ ውስተ ቤተክርስቲያን ካህናት ወዲያቆናት ሕዝብ ወአህዛብ አድ ወአንስት አፅሩግ ወሕፃናት ወይስምዕዎ ለዝንቱ ረባሕ ወለዝንቱ ፍስሐ በተጸምዶ ሕሊና ወበኢተወላውሉ ወበኢተመይጦ ለፈ ወለፈ ወበአፍትሮ ያፅምኡ ዘንተ መጽሐፈ ሕይወት ወበቁዔት ወመድሃኒት ወይትካፈሉ እምበረከቱ ለአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ። ትርጓሜው በስመ አብወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ካህናት ዲያቆናት ህዝብ አህዛብ ሴቶችም ወንዶችም ህፃናትና ሽግግሌዎች ሁሉ በቤተክርስቲያን ቅፅር ተሰብስበው በመጋቢት አምስት ቀን ይህችን መጽሐፍ ያንብቧት ህሊናን በመሰብሰብ ይስሙ ክብርና ደስታ ይቀበላሉና ይኸውም ባለግወላወል ባለመቅበዝበዝ

በፍፁም ፍቅር በቁጭት ደህንነት የሚተርፍበትን ደህን መጽሐፍ ይሰሙ የአባታችን የአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስን በረከት ይካፈሉ በሚል ትዕዛዝ የሚጀምር ገድል ነው።

እናም ባለትእዛዙ በመጽሐፍ ቅዱስ ሲመዘን ከብደቱ የቱን ያክል እንደሆነ እንይ

እሱ ከሁሉ ይከብራል

በሌሎች ገድላትና በተለምዶ ማርያም እንደተመለከትነው ፀሐፊዎች የተለያዩና ተወያይተው ያዘጋጃቸው የፈጠራ ስራዎች ባለመሆናቸው እርስ በራሳቸው ይጋጫሉ።

ይኸውም የእኔ ፈጠራ ይልቃል ለማለት ይመስላል ሁሉም ገድሎች የገድሉን ባለቤት የሚተካክል ከፈጠራን ወገን እንደሌለ ይተርካሉ። የዚህ አይነት ልብወለድ የፈጠራ ሰለባዎች ከሆኑ ፅሁፎች አንዱና ዋነኛው ገድል ገብረመንፈስ ቅዱስ ነው። “የሥራዎቹን ቁጥር ለመናገር ባሰብኩ ጊዜ መፈፀም ተሳነኝ በባህር አሸዋ ከዝናምም ነበጥጣብ ገድሉ እጅግ በዝቅልና ገድሉን ስንቱን እናገራለሁ እርሱ ከሁሉ ይከብራልና።” ^{፪፻፭} በማለትም ያስቅብበናል።

ጸምን ጀምሮ ፈፀመ

አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ በኢትዮጵያዊያን ሁሉ እንደሚተረክለት በእናቱ ጭን ያልተቀመጠ የእናቱን ጡት ጣዕም ያላወቀ እህል ቀምሶ የማያውቅ ጸድቅ “ይልቁንም ምግቡ መንፈሳዊ ነውና ይኸውም ከእግዚአብሔር የሚወጣ ቃል ።” ^{፪፻፮} እየተባለ የተፃፈለት ሰው ሲሆን በሌላ ምዕራፍ ላይ “እኔ አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ የሠራውን ሥራ ባሰበኩ ጊዜ ልቤ ይርዳል ይንቀጠቀጣል ህሌናዬም ይታወክል ሥራው ከሰው የተለዩ ግሩም ድንቅ ነውና የአባታችን ድንቅ ሥራ እንዴት ይቆጠራል ጸምን ጀምሮ የፈፀመ ትዕግስት በቅድስና ያበዛ ነውና።” ^{፪፻፮} አንዲሁም “አባታችን አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ ይህን ሲናገር እንባው በጉንጮቹ ላይ

እንደውሃ ፈሰሰ ሐዋርያት እንደጸሙ ጸም ፀሎት ሊያደርግ ወደደ” 2.9:8
ተብሎ ስለተገፈ አቡነ ገብረመንፈስ ትዱስ ይበላ /ይመገብ/ ነበር። ግለት
ይቻላል። ጸም ሊያደርግ ወደደ፤ የሚባለው ሲበላ ለናረ ሰው እንጅ ሁልጊዜ
ለማይበላ አበባሉ የሚስማማ አይደለም። እናም ከገድሉ ሃሳብ
እንደተረዳነው ሰው እያየው መብላቱ አይገለፅ እንጅ ምግብ ይበላ
እንደነበር እውነትና የማይታበል ሀት ነው። ‘አቡነ ገብረመንፈስ ትዱስ
መልአክ እየረዳው ብዙ ጊዜ ቆየ ምግቡን በየጊዜው እንደወደደ ያመጣለት
ነበር የሚሳነው ነገር የለም።

አባታችንም ይህን ሀብስት ይቀበል ነበር ።” 2.12:15 ስለተባለ በመልአክ
የመጣ ሀብስት ይበላ እንደነበር በግልፅ ሁኔታ ሰፍሯል።

ይህ ከሆነም እስራኤል ከሰማይ የወረደ መና እንዲሁም ኤልያስ
ከእግዚአብሔር በታዘዘ ቁራ ምግብ ቢያገኙም ወይም ምንጩ ከሌላ
ማለትም /ከመደበኛ የእንጀራ አሰራር የተለየ/ መሆኑ ቢታወቅም አልበሉም
ወይም አይበሉም ነበር ብሎ መናገር ስህተት ነው። እንግዲህ በዚያም አልን
በዚህ ከናቱ ማህፀን ጀምሮ አልቀመሰም በማለት ስብእናን የሚዳፈር ፅሁፍ
ስለተገኘበት ገድሉን ሐሳዊና አጋንንታዊ አሰኝቶታል።

ምግብ መብላት ክብርን የሚቀንስ የመሰላቸውና የእግዚአብሔርን
መንግስት በመጠጥና በመብል የሚመስሉ ረሲአን ለራሳችን ብቃት ብለው
“ጥሩ ምግብ ሲያቀረቡልህ በዚያ ደስ አይበልህ ይልቁንም አመድ ነስንሰህ
ብትበላ ይሻልሃል” እያሉ የአጋንንትን የግብር ቁራኝ ትምህርት
ማስራጨታቸው አንሷቸው እንዲህ አይነቱን ግንት ፈለስፍን ሲሉ
ወደማይወጡበት አዘትተና አረንጃ ውስጥ ገብተው ለመደፈት በቁ
መውደቃቸውም ሳያሳፍራቸው ሰዎችን ወደ እኛ ውርደት ተቀላቀሉ በሚል
ለፈፉ ሳያሳፍራቸው የህዝባቸውን አዕምሮ ሰልበው መንፈሳዊ ብርታቱን
አሸመደሙት።

ወገኔ ሆይ የህዝባችን ደም ተጠያቂ ከሆኑት የክፉ አስተማሪዎች

እንድትጠነቀቅ አደራ ተብለሃል።

የሰባልዮስ ኑፋቄ

በቤተክርስቲያን ታሪክ እንደሚታወቀው “እግዚአብሔር የእንደነት ሦስትነት መገለጫ የለውም፤ እንደ አካል እንደ ሦስት አካላት የሉትም ስለዚህም ሥላሴ ብሎ ስም ለእግዚአብሔር አይሰግማውም ይልቁንም እንደ እግዚአብሔር በአራት ዘመን እንደ አብ በክርስቶስ ዘመን እንደ ወልድ በዘመነ ሐዲስ እንደመንፈስ ቅዱስ በመሆን በሦስት ባህርዶች ተገልጿል” የሚል የኑፋቄ ትምህርት ሰባልዮስ በሚባል መመህር ይሰጥ ነበር።

ዛሬም / Only Jesus / በሃገራችን ራሳቸውን “የሐዋርያት ቤተክርስቲያን” ብለው የሰየሙ ክፍሎች ያስተምሩታል። የትምህርታቸው ዋና አላማም ሥላሴ የሚለውን ስም ለመቃወም ነው። የአብ የወልድና የመንፈስ ቅዱስ መገለጫ ስም ኢየሱስ ነው ይላሉ።

እኛ ግን “ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስና የወደደን በፀጋም የዘላለም መጽናናት በላንም ተስፋ የሰጠን እግዚአብሔር አባታችን ልባችሁ -ን ያጽናኑት። በበላም ሥራና በቃል ሁሉ ያፀናችሁ።” ^{2+ሐ2:16-17} ተብሎ የተጻፈውን ቃል እግዚአብሔር ያለ ተግዳሮት በሙሉ ልብ ስለምንቀበል ሥላሴ በአካል /personality/ የተለያዩ እንደሆኑ በእውነት እናምናለን። ይህንም ስንል እግዚአብሔር ወይም ሥላሴ ፈጣሪ እንዳለ እናምናለን።

ስለ ሥላሴ ህልውና ከዚህ በፊት ካየነው ተጨማሪ ይህን ያክል ከተናገርን ለጊዜው ይብቃንና ወደ ተነሳንበት ነጥብ እንሻገር።

ከሳይ እንዳያነው ሰባልዮስ ያመጣው ትምህርት በቤተክርስቲያን መሪዎች ተመርምሮ ነቀፈታ ስለተገኘበት ለእርማት እንዲበቃ ተመክሮ አሻፈረኝ በማለቱ ተወግዞ መለየቱ ሁሉም የሚያውቀው ሀቅ ነው።

ስለዚህም የሰልዮስን ትምህርት የተቀበሉ ሁሉ ከእውነተኛዋ ቤተክርስቲያን ዘንድ ሀብረት የላቸውም። ይህ ከሆነ በገድለ ገብረ መንፈስ

ቅዱስ “ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ለአባታችን ለአቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ በአንድነት በሦስትነት እንዳለ ተገልጧልት።” ምዕ 7:2 ፤ ምዕ8:7 በማለት ተፅፎ ማግኘታችን ለምን ይሆን?

ይህም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን

ሀ. በአንድነት

ለ. በሦስትነት፡- እንደሚገለፅ በማመኑ መሠረታዊ ትምህርቱ ከሰባልዮስ ኑፋቄ ጋር ተመሳሳይነት አለው። እግዚአብሔር አምላክ በአንድነት ሦስትነት ተገለፀለት ቢሉን ኖሮ በተቀበልናቸው ነበር። ይሁን እንጅ ኢየሱስ የሚለው ስም የወልድ በተለየ አካሉ ሰው የመሆኑና ዓለምን ያዳነበት የአዳኝነት ስሙ በመሆኑ፤ ስሙ አብንና መንፈስ ቅዱስን አይጠቀልልም። ትምህርታችን ግን አብንና መንፈስቅዱስን ያወቀን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል መሆኑን ያረጋግጣል።

ሰሚ ጆሮ ያለው ይሰማ !

የኃጥአንን ነፍስ አውጡ!

የሰው ልጅ በስጋ ከሞተ በኋላ እንደ ዕጣ ክፍሉ ይሔዳል። በኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑ (ቅዱሳን) በገነት ቆይተው ወደ ዘላለማዊው ወደ እግዚአብሔር መንግስት ይገባሉ። በኢየሱስ ክርስቶስ ያላመኑ (ኃጥአን) ደግሞ እስከ ነጩ ዙፋን ፍርድ ድረስ በሲኦል ይቆዩና ከፍርድ በኋላ በገሃነመ እሳት ለዘላለም ይሰቃያሉ። ሉቃ 16:22-23 ፤ ራዕ 21:11-15

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን ከእሁድ ጀምሮ እስከ አርብ ድረስ እየሰራ ቅዳሜ የሚያርፍ ስለሚመስላቸው በተለይም ኢትዮጵያዊያን ከሰኞ እስከ አርብ ድረስ የሥራ ጊዜ ብለው ስለሚያምኑ ለእኛ ግን የአማካዊው እረፍታችን ምሳሌ በሆነች የሰንበት ቀን ኃጥአን

ከሲኦል እሳት ወጥተው ገነትን እንደሚጎበኙና በቀደመ ግብራቸው እንደሚፀፁ፡፡ “እያስመሰሉ በመተረት የአምላክን ቃል ለስጋ ፈቃዳቸው ያጣምማሉ። ይሁን እንጅ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሲኦልን ኑሮ “ትላቸው ወደ ማያንቀላላባቸው እሳቱም ወደማይጠፋበት ወደ ገነም ወደማይጠፋ እሳት።” ግር 9:46 በማለት ስለገለፀው የደቂቃ እረፍት እንኳን እንደሌለ የታወቀ ነው። በሌላ መልኩ ሰዎች ህሌናቸውን ለዓለም ከመሸጣቸው የተነሳ የሚመኩበት የእግዚአብሔር ልጅ የመስቀል ሥራ ከአይኖቻቸው ስለሚደበዝዝቷቸው ስልት እየመሰላቸው የእግዚአብሔርን መንገድ ያሰፋሉትንም ይጨምራሉ።

እናም ከሲኦል ነጥቀው ማውጣት እንደሚችሉ በማስመሰል የድፍረት ትምህርት ያስተምራሉ። እንዲሁም ይላሉ “ሰለወዳጄ ስለገብረመንፈስ ቅዱስ ምልጃ ወደ ገነም ሂዳና የጋጥኦንን ነፍስ አውጡ ከእስራታቸው ፍቷቸው አለ ጌታ” ምዕ 8:2፤ ምዕ 21:5 ፤ ምዕ 27:30

ይህን መሰል አይን ያወጣ ኑፋቄ አሾልከው በማስገባታቸው እግዚአብሔር ለዓለሙ ደህንነት ያፈሰሰውን ንፁህ ደም ሰላክፋቶ የደም እዳ ዋጋ ይጠበቅባቸዋል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በእኛና በእነዚህ ሐሰተኞች መካከል ያለውን ልዩነት እንዲህ ይተነትነዋል፤ “የእርሱን ግርማ አይተን እንጅ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ።” 2ኦፐ1:16 ሐዋርያው እንደገለፀው የክርስቶስን ወደር የለሽ ሃይል፤ እንዲሁም የመምጣቱን ርግጠኝነት የምንሰብከው በውስጣችን ካለውና ከልብ ከተረዳነው የልጁ ገናና ግርማ ተነስተን እንጅ በብርቱ ብልሃት በተፈጠረ ሃሳዊ የይምሰል ተረት አይደለም። እነርሱ ግን የጥፋት ከመሆናቸው የተነሳ “ውሃ የሌላቸው ምንጮች በዐውሎ ነፋስም የተነዱ ደመናዎች ናቸው። ይላቸዋል። 2ኦፐ2:17 ከንቱና ከመጠን ይልቅ (የተጋነነ) የሆነውን ቃል ይናገራሉና። “በስህተትም ከሚኖሩት

የሚያመልጡትን በሰጋ ከንቱ ምኞት ያታልላል፤ ራሳቸው የጥፋት ባሪያዎች ሆነው አርነት ትወጣላችሁ እያሉ ተስፋ ይሰጡአችዋል” 2ኢዮ 2:18-19

ከላይ እንዳየነው የሰንበት የላምንት የሁለት ቀናት ሽርሽር ትምህርት በካሌት በተቀረፀ መዝሙር እንዲህ ተሰብኮ ነበር።

ያክብርዋ ለሰንበት

መላእክት በሰማያት

ጻድቃን በውስተ ገነት

ወኩሎ ፍጥረት

ዓሣት ወአናብርት

እለ ውስተ ደይን

ያእርፉ ባቲ

እስመ ዛቲ አእረፈ እምኩሉ ግብሩ

“ያክብሯታል ሰንበትን

መላእክት በሰማያት

ጻድቃን በገነት

ፍጥረታት በሙሉ

ዓሣዎችና አንበሪዎች

በኩነኔ ያሉ ያክብሯታል

እምላክ በእርሷ እንዳረፈ ከሥራ ሁሉ።”

ይህ መዝሙር በወጣበት ጊዜ ከመደነት ጋር እውነታውን ለማረጋገጥ ባህርዳር ከምማርበት ሰንበት ት/ቢት አጠገብ ካለ የጣና ሃይት ከፍል ዳር ተቀምጦ በአትኩሮት መከታተል ጀመርኩ። ሰንበትን ያክብራል የተባለው ዓሣ እንኳንስ ቀኑን ሙሉ ሊያርፍ ቀርቶ እርስ በራሱ መሰላላቱን አልተወም ነበር።

እንባቢ ሆይ የዓሣን ሰንበት አከባሪነት ለማረጋገጥ በሰንበት እለት አካባቢያችን ወደሚገኝ ወንዝ፣ሃይት ወይም ባህር ጎራ ማለቱ በቂ ነው።

ክህነቱ እንደ መልክጼዴቅ

ክህነት ለህዝቡ በመፀለይ ዘወትር በእግዚአብሔር ፊት ለመገኘት የሚያበቃ መንፈሳዊ ሹመት ነው። በብሉይ ኪዳን ክህነት በዘር ይተላለፍ ስለነበር ለዚህ በረከት የሚታደሉት የሊዊ ወገኖች ብቻ ነበሩ። ከዚህም ውስጥ የሊቀካህናቱ ድርሻ በአሮን ቤት ተወሰኖ አልፏል።

የብሉይ ኪዳን የሊቀካህናት አግልግሎት በነቀፈታ የቲሞላ ከመሆኑም ባሻገር ፍፁምነት ስላልነበረው እግዚአብሔር አምላክ በተለየ አገልግሎት ሊቀይረው ተገደደ።

በዚህም ምክንያት ከአሮን ወገን ያደደለ ያልቁንም እንደ መልክጼዴቅ ያለ ካህን እንደሚነሳ ቃል ገባ። በገባውም ቃል መሠረት ትንቢት ተተነበየ፤ መዝ 109:4 ይህንንም ኢየሱስ ክርስቶስ ፈፀመው ዕብ 5:5-6። መልክጼዴቅ ማለት የፅድቅ ንጉስ ማለት ነው። ዳግመኛም የሰላም ንጉስ ይባላል። የእግዚአብሔርም ልዑል ነበር። ዕብ 7:1 ልዑል መባሉም የእግዚአብሔር ወራሽ ዕብ 1:2 መሆኑን ስለሚያረጋግጥ ከመጀመሪያውም ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሚያመለክት ግልፅ ነው።

መልክጼዴቅ ከጦርነት በተለመሰ ጊዜ ከመንገድ ጠቂቆ ባረከው ፤ አብርሃምም አስራትን አወጣለት ።

ዘፍ 14:18-20 ኢየሱስ ክርስቶስም በመልክጼዴቅ ስርዓትና ክህነት በመገለጡ ከአሮን የሚበልጥ ክህነትን ተቀብሏል።

ይኸውም

1. በትውልድ ሳይሆን በመሐላ በመሾሙ፤ ዕብ 5:5-6 ፤ ዕብ

7:13-14

2. በሞት ሳይወሰን ለዘላለም ስላገለገለ ነው። ዕብ 6:20

ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ለዓለም መስዋዕት አድርጎ በማወቅረቡ ቢዛና ማስተሰሪያ ሊሆን ችሏል። በሞቱም የእግዚአብሔር ፅድቅና ፍቅር ተገልጧል

ሮሜ 3:26 በሐጢያተኛ ፋንታ በመሞቱም የሐጢአታቸውን ፍርድ አጥፍቷል። እ.ሳ53:5-6፤. 1ኢጥ 2:24 ፤ ዕብ 4:5 ስለሆነም የእንስሳቱን መስዋእት አስወግዷል ለሚያምኑ ሁሉ የመዳንን መንገድ በአስተማማኝ ዋጋ ከፈተላቸው ስለዚህም እርሱ ንፁህ የእግዚአብሔር በግ ነው። ዩሐ 1:29

የኢየሱስ የክህነት ሥራ

በምድር ሳለ

1. ለተከታዮቹ ማለደ ዩሐ 17:6-26 ፤ ሉቃ 22:32 ፤ ዕብ 5:7
2. ንፁህና ክቡር የሆነ መስዋእት አቀረበ ይኸውም አካሉ ነው ዕብ 10:12
3. እግዚአብሔርን ከህዝቡ ያገናኝ ነበር። ዩሐ 8:26-28
4. አስታራቂ ነበር 2ቆሮ 5:19
5. የመልክጼድት ክህነት ነበረው መዝ 109:4

በሰማይ ላይም

1. የማይለወጥ ክህነት አለው ዕብ 7:24
2. ሞት የከለከላቸውን ሊያማልድ በህይወት ይኖራል ። ዕብ 7:27
3. በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ያድናል ዕብ 7:25
4. ጠበቃ ነው 1ኛ ዩሐ 2:1-2
5. የሚሻል ዚዳን ዋስ ነው ዕብ 7:22
6. የማስታረቅን ቃል በእኛ አኑሯል 2ቆሮ5:19
7. ይማልጃልናል ሮሜ 8:34
8. የብሉይ ዚዳንን የሊቀ ካህናት እገልግሎት አስቀርቷል ዕብ 9:1-28፤ ዕብ

9. የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው ዕብ 9:15

በአዚህ አያሱስ ክርስቶስ ሁሉ በሁሉ የሆነ የመልክጼዴት ክህነትን የያዘ ብመሆኑ ሌላ የመልክጼዴት ምሳሌ አያስፈልግም በገድለ ገብረመንፈስ ቅዱስ ላይ “ያን ጊዜም ከስዕሉ ቃል ወጥቶ ስልጣኑ ከሰማይ ከፍታ ከፍ የሚል ንፅህናውም ከሚካኤል ከገብርኤል የሚተካከል ክህነቱ እንደመልክጼዴት . . . የሆነ ልጅ እንቺ ተቀበይ አላት።”^፪ 15 ተብሎ ለገብረመንፈስ ቅዱስ መፃፉ ዐመፃ መሆኑን ያስገነዝበናል።

የመስቀሉ መታሰቢያ

ከዚህ በፊት እንዳየነው ክርስቶስ የሞተው ስለሃጢአት በመሆኑ ድል የምንነሳበትን ጉልበት አደለን። የመስቀሉ ቃል ስንል የወንጌል ቃል ማለታችን ነው። 1ቆሮ1:17-25፤ ቆላ1:19-20 በእኛና በእግዚአብሔር የነበረውን የመለያየት ግንብ ስለናደ አፈ 2:14-19 የማስታረት ቃል ለመስኘት በቃ።

አያሱስ ክርስቶስ ድካማቸንን ሁሉ በመሸከሙ የውርደታችንን ሞት እርሱ ሞተ። ፊሊጲ 2:8 ፤ ገላ 3:10-38 በዚህ ምክንያት እንደ ሰው መስቀሉን ተሸከመ ስንል ከታላቅ እምነት የተነሳ ውርደትና መከራን ተቀበለ ማለት ነው። እንጂ ሌላ ትርጉም የለውም። ማቴ 10:38፤ ማር 8:34፤ ሉቃ 14:27

በገድለ ገብረመንፈስ ቅዱስ የመስቀሉ መታሰቢያ እንዲህ ይነበባል። “እንዲሁም የጌታችን የአያሱስ ክርስቶስ መስቀል መታሰቢያ ይሆነው ዘንድ ፊቱን በደንጊያ ይመታ ነበር። ሦስት መቶ ጊዜ የቀኘን፤ ሦስት መቶ ጊዜ የግራውን፤ ይህን ሁሉ ሌሊትም ቀንም ያደርግ ነበር። እንዲህ ባለ ሥራ ለሃጥእን ረዳት ሆናቸው የብርሃል/የሰይጣን/ ሃይሉ ደከመ መርዙ ጠፋ፤

አባታችንም ብዙ ነፍሳትን ማረከ። ምዕ9:13-14

ይኸውም መጽሐፍትን ያላገናዘበ ከመሆኑም በላይ ራስን መጉዳት ሃጢአት መሆኑን ባለማወቁ መንፈሳዊነት ያለው መጽሐፍ እንዳልሆነ ተረጋግጧል። ሃሳቡም ከኤልያስ ጋር በተደራደሩ ገዜ የዳጎን ካህናት ከፈፀሙት የፀሎት ስርዓት ጋር ይመሳሰላል። 1ነገ18:25-29

የጸሎት ጅምናስቲክ

ጸሎት እጅግ አስፈላጊ መሆኑ ጥርጥር የለውም። በራዕይ መጽሐፍ የቅዱሳን ጸሎት በእግዚአብሔር ፊት እንደ እጣን ሆኖ እንደሚወጣ ሲገለፅ “የእጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልክቱ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።”¹ 84 ተብሎ ተፅፏል። የቤተክርስቲያን ታላቅ ኃጢአት አለመጸለይ ነው። 1ሳሙ-12:23። አለመፀለይ መንፈሳዊ ድካምን ግድ የለሽነትንና ካህናትን ያመጣል።

ጸሎት የመንፈሳዊ ጉባኤ የብርታት መሳሪያ ነው። እንዲሁም ሰውን ወደ እግዚአብሔር እግዚአብሔርንም ወደ ሰው የሚያስተሳስር ኃይል አለው። ስለዚህም እግዚአብሔር ዕቃን ሳይሆን የሚፀልደን ሁሉ ይባርካል።

እግዚአብሔር አምላክ በልጁ በኩል የሚደረገውን ጸሎት ስለሚቀበል በደስታም ስለሚሰማ 1ጴጥ3:12 ፤ ያዕ5:17 ሳናቋርጥ እንድንፀልይ ታዘዘናል። ሉቃ 18:1-10 ፤ 1ጢሞ 2:1-3 እንግዲህ ከላይ እንዳየነው ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የመገናኛ ምልክትና ማፅኛ በመሆኑ እንድንትንግም ስጋናን፣ ስግደትን፣ ንስሃን፣ ልመናንና ምልጃን ያጠቃልላል። ስንጸልይም፡-

1. በእምነት ዕብ11:6

2. በኢየሱስ ስም ዩሐ 14 ፤ ዩሐ 16:13፤ ዩሐ 6:13

3. የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ 1ዮሐ 5:14:15

4. በመንፈስ ቅዱስ ሃሳብና ድጋፍ ይሁዳ 20

5. ንስሃ በመግባት መዝ 65:18 ፤ ኢሳ 19:12፤ ማቴ 5:23-24 እዚህ ላይ አያሌ ኢትዮጵያውያን የንስሃን ትርጉም ባለማወቃቸው በአመት አንድ ጊዜ በዓለ ደብረ ዘይትን በመጠበቅ ንስሃ አባታቸውን መታያ ይዘው መሄዳቸውን በመጥቀስ ንስሃ ገብቻለሁ ሲሉ ይደመጣሉ። ንስሃ ማለት በሙሉ ልብ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ኃጢአትንም እርም ብሎ ለእግዚአብሔር መናገር ነው።

6. ይቅር ባይ በመሆን ማቴ 6:14-15

7. ባለመሰልቸት ሉቃ 11:5-13 ይህ ደግሞ ጸሎት የግል እግዚአብሔራዊ አገልግሎት እንጂ ለሰው የሚከናወን ስርዓት ባለመሆኑ በሰሞንኛ የሚጨቃጨቁና የሚጣሉ አገልጋይ ነን ባዮችን አላዋቂነት ያስገነዝባል።

8. በነገር ሁሉ ፊሊጲስቶስ 4:6 በህይወታችን የሚከናወኑት ኢምንት የተሰኙት ድርጊቶች እንኳን ሳይቀሩ ስለምላክ ፈቃድ መገዛት እንደሚገባቸው እንረዳለን ። በእርግጥም እኛ ራሳችን የእግዚአብሔር መቅደሶች በመሆናችን የእምላክ ስርዓት መከናወኛ መድረኮች ልንሆን ይጠበቅብናል። ባለቤቱ ማለትም ራሱ እግዚአብሔር በመቅደሱ ውስጥ የሚፈፅመውን ማንኛውንም ሥራ የማወቅ መብትና ስልጣን አለው።

9. ስለ ሰው ሁሉ በማሰብ 1ጢሞ 2:1-4

10. በማንኛውም ጊዜ ሁሉ 1ተሰ 5:17 ይህ በመሆኑም የጸሎት አገልግሎት የዕለት ተዕለት ሙያ እንጂ በአዋጅ ይህች ቀን ትበልጣለች የሚባልበት ህግ ልማድ የለውም። ለመጸለይ የተለየ ጊዜና ቦታ የለም። ሁልጊዜ በጸሎት መንፈስ ሆነን እድል ባገኘን ጊዜ ሁሉ መፀለይ እንችላለን። ቆመን፣ተንበርክክን፣ተቀምጠንና ተኝተን መጸለይ እንደምንችል መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል።

ጸሎት ባጭሩ ይህን ሲመስል በገድለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ “ዳግመኛ ወደ ባህር ተወረወረ ቁልቁልም ተዘቅዝቆ እንዳልወጣ በእግራም እንዳልቆም በህያው ስምህ እለምንሀለሁ እያለ አርባ መአልት አርባ ሌሊት ቆየ . . . አባታችንም በዚያ ባህር ውስጥ መቶ ዓመት ኖረ ስጋው አለቀ ደሙም በባህር ውስጥ ፈሰሰ ውሃውም ደም መሰለ አጥንቶቹም እንደ በረድታቸው . . . ገድለ መከራው ትዕግስቱ ብዙ ነበር። ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ እርሱ መጥቶ ከባህር ዳር ቆመ። አባታችንንም ተነስ ውጣ መላው ኢትዮጵያን ምሬልሃለሁ አለው።” ጾ 10:4-10

እርሱ አባታችን ገብረ መንፈስ ቅዱስ ግን ከዚያ ሔደ፤ ታላቅ ገደልም አገኘ አባታችንም ወደ ታች ወደቀ በገደሉ መካከልም ወደቀ፤ ቅዱስ ሚካኤል ቀድሞ ያዘውና አባታችንን ቀጥ አድርጎ በእግርህ ላቁምህ ወይስ በራስህ ላቁምህ ትወዳለህ አለው። አባታችንም ተወኝ በራሴ ልቀም አለው፤ ቅዱስ ሚካኤልም በዚያው ተ ወውና አረገ። አባታችን ግን በጥርሱ ድንጋዩን ነክሶ እስከ ሰላሳ ዓመት ኖረ ላናው ፈሰሰ አለቀ ፤ አንጀቱም ፈሶ እንደ እንጨት ቅርፊት ሆነ። ጾ 14:11-12 ተብሎ ስለተጻፈ የብርያል ሃሳብ የተጠናወተው ትምህርት ሆኗል። እንግዲህ ከላይ እንደገለፅነው፤ ጸሎት በማንኛውም ቦታና ቋንቋ የሚፀለይ ቢሆንም እርሱ ግን ፈፀመው የተባለው ሁሉ ግላዊ የዮጋ ስፓርት ከመሆን አያልፍም ለቅድስናም ተጠቃሽ ታሪክ ለመሆን አይበቃም። እንዲሁም 100 ዓመትና 30 ዓመት እየተባለ የተነገረለት በስብእና አቋም ሊደረግ ቀርቶ ሊታሰብ የማይችል ስለሆነ ጽሑፉን አጋንንታዊ እና ሐሳዊ መሆኑን ያጋልጣል። አለዚያ ግን ሌላ ያሰኛል!

ሌላው ደግሞ መላ ኢትዮጵያን ምሬልሃለሁ የተባለው ቢብራራልን መልካም ይሆን ነበር። ይኸውም ኢትዮጵያ አህዛብ፣ እስላም፣ ክርቲቲያን (እርቶዶክስ ካቶሊክ ፕሮቴስታንት) ሌሎችም የሚኖሩባት ሀገር ስለሆነች መላ የሚለው ቃልም የጠቀስናቸውን ሁሉ ስለሚያጠቃልል ቤተክርስቲያን

ዛሬ የምትኮንናቸው ክፍሎች ሁሉ በገብረ መንፈስ ቅዱስ በረከት መዳናቸው የተገለፀ ስለሆነ አቋሚን እንኳን የሚገዳደርበት ቃል ነው። ይሁን እንጂ ተገለፀም አልተገለፀም ምህረት ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ብቻ ስለሚገኝ ተቀባይነት የለውም።

“እንጅቱ ፈሶ ላናው ተከስከሶ እንደ እንጨት ቅርፊት ሆነ” የሚሉት ገላጭ ቃላት አቡነ በሀይወት እንዳልነበረ ያረጋግጡልናል።

በአጭር ቃል በገድለ ገብረመንፈስ ቅዱስ የተገለፀውና ለህዝብ የቀረበው ትምህርት የምዕተ ዓመታት የሙት መናፍስት ሥራ ነው። ለተጨማሪ መረጃ የገድሉን ምዕራፍ 14:8-12 እንዲሁም ምዕራፍ 15:2-5 ማንበቡ የገድሉን ምንነት በበለጠ ለመረዳት ያግዛል።

አዚም

አዚም ማለት በአጋንንታዊ ሟርት አልያም ምትሃት የሰውን ልጅ ተፈጥሮአዊ አቅል ማስረሳት፤ ከአእምሮ ውጭ ማድረግ፤ ማፍዘዝ፤ በእንቅልፍ መሙላት ተብሎ ይተረጎማል።

“ይህ አይነቱ መናፍስት ጠሪነት በአሪት ዘመን ጀምሮ የታወቀ ነበር አምላክህ እግዚአብሔር ወደሚሰጥህ ምድር በገባህ ጊዜ እነዚያ አሀዛብ የሚያደርጉትን ርኩስት ታደርግ ዘንድ አትግር። ወንድ ልጁን ሴት ልጁን በእሳት የሚያሳልፍ ምዋርተኛም ሞራ ገላጭም አስማተኛም መተተኛም በድግምት የሚጠነቁልም መናፍስትንም የሚጠራ (ርኩሳንም ሆኑ ቅዱሳን) ጠንቋይም ሙታን ሳቢ በአንተ ዘንድ አይገኝ . . . አንተ ግን እንዲህ ታደርግ ዘንድ አምላክህ እግዚአብሔር ከልክሎሃል።” ዛጎፕ 18:9-14

ከላይ የተዘረዘሩት ሁሉ በአገራችን በጣም የተስፋፋ ከመሆናቸው የተነሳ የማያውቀቸው የለም። በየሀገሩ ያሉ አጋንንት ሳቢዎች እንደየመልካቸው የተለያዩ ስልት አላቸው። በቤተክርስቲያናቸውም አብነት በሚል ሽፋን ብዙ ሰዎች ይለማመዱታል፤ ህዝቡን ያታልሉበታል ፤

ያስጨንቁበታል። እዚህ ላይ አንባቢ እንዲረዳልኝ የምረዳገው ቢኖር በጸሎትም ሆነ በድግምት መልክ ሙታንን መጥራት የሙታን ሳቢነትና የመናፍስት ጠሪነት ልማድ መሆኑን ነው።

ወደ ተነሳንበት ስናመራ በያዝነው ገድል ውስጥ “ሁለንተናው ፀጉር ለብሶ ባየሁት ጊዜ ከፊቱ ከአይኑ ከእግሩ ጥፍሩ ከእጁ በቀር ከአካሉ ጥቂትስ እንኳ የማይታይ ሆኖ . . . እንደ አንበሳ እጅግ የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ ነበር።

ፈራሁ ተንቀጠቀጥኩ ልቤም በሆዴ ውስጥ እንደ ሰም ቀለጠ እኔ ብቻዬን ነበርኩና ረዳት እንደሌለው ሰው ሆንኩ ልቤም ታወከ ምትሀት የማይ መስሎኝ ነበርና . . . ላየው አይኖቼን በማንሳ ጊዜ እፈራ ነበርና እንቅልፍም ይመጣብኝ ነበር።” ^{ጥ. 16:8-14} የተሰመረበትን አስተውሎ ባለራዕይ መላዕክ እንኳን ቢገለፅለት ሊፈራ ሊንቀጠቀጥ ሊደነግጥና ምትሀት የሚያይ ሊምስለው ይቻል ይሆናል። ይኸውም የሰው ልጅ በሥጋው ደካማ ስለሆነ ነው። በአንፃሩ ግን ራሱን ከሳተ ከረሳና እንቅልፍ ከወሰደው እዚም ወይም መተት መሆኑ የታመነና የታወቀ ነው።

ስለዚህም አባ ገብረ መንፈስ ቅዱስ የተገለፀለትና ዜና አስተርፋውን የዘገበለት ሰው በአጋንንት ምትሀት ውስጥ ሆኖ ጽሑፉን ለመድረሱ አያጠራጥርም።

ቄስ እገሌ

እገሌ ግለት እንቱኔ ከሚለው ግንኙቱ በልብ ሊመጣ ላልቻለ ሰው ከሚወክል ድፍን ቃል ጋር አቻ ትርጉም አለው። እገሌ በሚል ያልተረጋገጠ ሰው ታሪክን መተረክ በተለምዶ ማርያም እንዳየነው ሁሉ በገድለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ተደጋግሞ መገለፁ ፀሐፊዎቹ ተመሳሳይ የአፃፃፍ ስልት ተጠቃሚዎች መሆናቸውን ከማሳወቁ በቀር እርባና የለሽ እንደሆነ ግለፅ ነው። “. . . ብፁዕ አባታችን እንዲህ አለ ቄስ እገሌን እይ ወደ ቅዳሴ በገባ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ከቤተመቅደስ ውጭ ቅዳሴው እስኪፈፀም

ከኃጢአት ነፃ ነውን?

በቤተክርስቲያን ትምህርት እያንዳንዱ ሰው በመድሃኒዓለም አማካይነት ዕዳ ተከፍሎለታል። ይህም በመሆኑ መድሃኒት በማለት ኢየሱስ ክርስቶስን ልንጠራው ቻልን። (ሉቃ 1:47) መድሃኒትም የሚያስፈልግ ለበሽተኞች እንደ ለባለጤናዎች ባለመሆኑ ኢየሱስ የዓለም መድሃኒት ነው በማለታችን ዓለምን በኃጢአት ኮንነናል።

የእግዚአብሔርም ቃል “አይሁድም የግሪክ ሰዎችም ከሃጢአት በታች እንደሆኑ አስቀድመን ከሰናቸዋል...”

ዳድት የለም አንድስ እንኳ

አስተዋይም የለም እግዚአብሔርን

የሚፈልግ የለም ሁሉ ተሳስተዋል...” ሥ. 3:9-11

ካለ በኋላ “ልዩነት የለምና ሁሉ ሃጢአትን ሰርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ኃድሷቸዋል።” ሥ. 3:23 በማለት ሰው ሁሉ በደለኝ እንደሆነ በዚህም ምክንያት ከሃጢአት ሞት የሰውን ልጅ ለመታደግ ኢየሱስ ብቻ ብቁ ሆኖ መገኘቱን ያብራራል።

አሁን እያየነው ያለው መጽሐፍ ግን “ልዩ ልዩ አበባ እንዳለው እንደሚያምር እንደ ገነት ዛፍ የሆነውን ፍሬ ጽድቁን ባዩ ጊዜ በወርት ሰክትት ላይ እንደተሰሩ የእንቁ ምሰሶዎች በጥሩወርት መደብ እንደሰሩት እንደ ጳዝዮን እንቁ እንዲሁ ሰውነቱ ያለነቀፋ ያለሃጢአት ይታያል፤ ከእናቱ ማህፀን ከወጣ ጀምሮ ፍፁም ነው።” ሥ. 4:18:3 ትምህርቱ የጳውሎስን መሰረታዊ የክርስትና ትምህርት የሚቃረን የመናፍቃን ትምህርት ነው።

ክፉ መንፈስ ነው።

እስከአሁን ድረስ ያነበብነው ታሪክ እውነት መስሉን ነበር መልስ ስንሰጥበት የቆየነው። እናም ሰው እንደምን 100 ዓመት ሙሉ በውሃ ውስጥ

በራሱ ቆሞ ፀለየ? እንዴት ሠላሳ ዓመት ሙሉ ድንጋይ ነክሶ ፀለየ? ብለን ነበር። ውሉ አድሮ ግን ቀደም ሌላ ያሰኛል ብለን በጥርጣሬ ያለፍነው ጉድ በራሱ ጊዜ ተጋለጠ።

“አባታችን በኢትዮጵያ ሲኖር ከሰው ወገን ያየው የለም፤ በስውርም በግልጥም ያለውን ያያል፤ በውስጥ በአፍኦ ያለውን አሳብ ያውቃል።” ^{ጥ.20:1}
በማለት ራሱን ያጋልጣል። በአገራችን ምድር ከሰው ወገን የሆነ ያየው ስለሌለም ራሱ ገብረመንፈስ ቅዱስ የሚባል ሰው አልነበረም።
በአንፃሩ ያ ሀልውነቱ የተራጋገጠለት አካል የክፉ መንፈስ ሚስጢር እንደሆነ አንገነዘባለን።

ለሰው በግዘፍ አካል ሳይወሰን ሥራ /ድርጊት/ ፈፃሚ ኃይል አካላዊው /self personality / ተጠቃሽ እግዚአብሔራዊ ወይም አጋንንታዊው መንፈስ ነው ። ይህንንም ለማረጋገጥ አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስን የቅድስና ሚዛን በሆነው የእግዚአብሔር ቃል ስንለከቸው “አንድ ሰው ሃጢአት ቢሰራ መታሰቢያዋን ቢያደርግ ያለንስሃ ድንገት ቢሞት ትምርልኝ ዘንድ” ^{ጥ.27:19}
ብሎ በመጠየቅ ከክርስቶስ ደም የራሱን ስም /መታሰቢያ ዝክር/ የሚያዋድድ የአጋንንት መንፈስ ሆኖ ስለምናገኘው ከእግዚአብሔር ቅዱሳን ድባብ ውጭ መሆኑን አረጋግጧል። አባባሌንም ቅዱሱ የሐንስ ሲደግፍ፡-

“ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ እግዚአብሔርን አላየውም አላወቀውምም፤ ልጆች ሆይ ማንም አያስታችሁ፤ እርሱ ፃድቅ እንደሆነ ጽድቅን የሚያደርግ ጻድቅ ነው ። ኃጢአትን የሚያደርግ ከዲያቢሎስ ነው። ዲያቢሎስ ከመጀመሪያ ኃጢአትን ያደርጋል። ስለዚህ የዲያቢሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ።”^{1ዮሐ3:6-8} ይላል።

የገድሉ ደራሲ ዜግነት ባይታወቅም በኢትዮጵያዊያን አይን ታይቶ የማይታወቅ ተብሎ የተገለፀልን ይህ ስመ ጻድቅ ጻድቅ ሳይሆን የዝጽላ

ፀጉረ-ለበስ ዛር እንደሆነ ተረድተነዋል።

ዓይን ያወጣ ውሽት

“በየዓመቱ ሦስት ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ይሔድ ነበር. . . ከዚያም ከአዳምና ከሔዋን ጋር ደስ ይሰኛል በዓልም ያደርጋል. . . ከዚያም አብርሃምን ይስሃትን ያፅቆብን አገኛቸው (1900 ከክ.ል በፊት)።

ነብያትን ሁሉ ሐዋርያትን የአምላክን ህግ ወንጌል ይዘው አገኛቸው (ከ50ዓ.ም እስከ 100 ዓ.ም ድረስ) በዚያም ደስታን የተሞላች እመቤታችን ማርያም ህጻኗን ታትፋ ጡት ስታጠባ አገኛት።” (ከ12-1 ዓ.ም ድረስ) ምዕ 20:2-14

አንባቢ ሆይ ይሄ እንኳን ጨዋታ በመሆኑ ሚዛኑን ለአንተው ትቼው አልፈዋል። አንባቢ ሆይ ንቃ!

ውርጃ በፀሎት

“በዝሙት የፀንሰች አንዲት መበለት ሴት ነበረች ሊቀ ደብሩም ወደ መምህር ላከ። መምህሩም ቁጡ ነበር። ያ መምህር በሦስተኛ ቀን እመጣለሁና ተሰባስባችሁ ጠብቁኝ ብሎ እንደ ላከ ለዚያች መበለት ነገሩለት።

ያን ጊዜም ፅኑ ልቅሶን እያለቀሰች ከቤትዋ ወጣችና ወደ ቤተክርስቲያን ገባች፤ የአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስን የገድሎን መጽሐፍ ትሳለም ዘንድ።

እርስዋም አንዱን ቄስ የአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስን ገድል አምጣልኝ አለችው እመጣለትና ገበታውን እየሳመች ወደ ልብስዋ ውስጥ አገባቸው። ከዚህ ሐዘኔ ብታፅናና ከዚህ ቁጡ መምህር ብትሰውረኝ እጅ መንሻህን ውሰድ ብላ ለቄሱ ዕጣን ሊያጥንበት ሰጠችው።

ዳግመኛም ያቺ ሴት አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስን እንዲህ ብታፅናና

ይህን የሰራሁትን ኃጢአት ብትሰውርልኝ እኔም ባሪያ እሆንሃለሁ ብላ ያንጊዜም የአባታችንን የገድሉን መፅሐፍ አስቀምጣ ወጣች።

በዚያቸም ቀን አባታችን ገብረመንፈስ ቅዱስ ከፈጣሪው ዘንድ ቆሞ አቤቱ ጌታዬ ይህቺን መበለት አረጋጋት አትቀየማት መዐትህን አታምጣባት እያለ ለመነ በአባታችንም ጸሎት በሆድዋ ውስጥ የነበረው የዓመፅ ፅንሰ ጠፋ” ^{ተሞር 5:2-7} ወገኔ ሆይ እንዲህ መፃፍ ውርጃ የተፈቀደ ነው ለማለት ታስቦ ይሆን? አባባሉን እኔ ከምተቸው ይልቅ የሰብአዊ መብት ተከራካሪዎች ቢናገሩበት ስለምመርጥ እንዲሁ አልፈዋለሁ።

በሰማይ አዳኝ ነኝ

“ያን ጊዜ በገደል ተቀብሬ ወደ ነበርኩበት ወደ በድኔ መለስኝ በስመ ሥላሴ በመስቀል ምልክት ሦስት ጊዜ ባረከ ገደሊቱ ቀጥ ብላ ቆመች በድኖችንም ተቀጥቀጦ እንደ አመድ ሆኖ ነበር።

ያን ጊዜም አጀን ይዞ ወደ ስጋዬ ተመለስኝ እንደ ቀድሞው ሆንኩ ገደሊቱንም በሦስተኛው ቀን እስክመለስ ድረስ ተደፊ አላት ገደሊቱም ወደ መሬት ተደፋች።

ያን ጊዜ ሒድ ወደ እናትህ ተመለስና እናትህን እነሆ ልጅሽን ላክሁልሽ እንዲሁም ነፍሶሽን በሰማይ አድናታለሁ ብለህ ንገራት አለኝ።

ያን ጊዜም ሔዶ ከእኔ ተሰወረ ከዚህ በኋላ ከፋቅ ጠራኝና እናትህ ስሙ ማነው ብላ ብትጠይቅህ ያያመንሽበት ገብረመንፈስ ቅዱስ ነው ብለህ ንገራት ብሎኝ ከእኔ ተሰወረ።” ^{ተሞር 8:9-12}

ወገኔ ሆይ በሰማይ አዳኞችን ኢየሱስ እንጅ አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ ባለመሆኑ ይህ ፅሁፍ አጋንንታዊ ፍልስፍናውን ያጎላልናል። ከዚህ ጋር የተያያዘው የዲዩቤሎስ አሰራር በመቀሌ ከተማ መካነህይወት አቡነ ገ/መንፈስ ቅዱስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያገኘነውና በትላልቅ አድባራት የሚገኘው የአቡነ ገድል አንደሚያትትው፤ አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ የሞቱ ዜና በጌታችን ሲነገረው አልሞትም በማለት ከተራከረ በኋላ “እኔ የእናቴን

መልክ ስለማላውት እንዲሁም ከተወለድኩ ጀምሮ ባለመብላቴና ባለመጣጣቴ ከአንተ እበልጣለሁ።” ብሎ መግለፁ ፍፁም ሰይጣን ማለትም የአጥቢያ ኮከብ (የክርስቶስ ተቃዋሚ መሆኑ ተገልጿል።)

የዶሮ ትንሳኤ ተአምር

ከአንድ ወንድ ዶሮ በቀር ምንም ገንዘብ የሌለው አንድ ድሃ ሰው ነበር ያንንም ዶሮ ለእቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ሰጥቶትነበር፤ ግን ያንን ዶሮ አንድ ሌባ ሰርቆ በላበት፤ የዶሮው ባለቤትም በዘጠኝ ሰዓት ግድም ባጣው ጊዜ እዘኚ መንፈቀ ሌሊት በሆነ ጊዜ ዶሮው በሰራቴው ሆድ ውስጥ ሲጮህ ተሰማ፤ ባለ ዶሮውም ዶሮውን ሌባው እንደበላበት አውቆ አደነቀ እስኪነጋም ጠበቀ።

ያም ሌባ ሞተና የሃገሩ ሰዎች በቤተክርስቲያን ቀበሩት የሀገሩም ሰዎች ከቀበሩትና አፈር ከአለበሱት በኋላ ያ ዶሮ በሌባው ሆድ ውስጥ ጮኸ ያገሩ ሰዎችም እያደነቁ ወደ ቤታቸው ተመለሱ በማግለቱ አንድ ቄስ ዕጣን ለማሳረግ ወደ ቤተክርስቲያን ገስግሶ ሲሄድ ያንን ዶሮ ከመቃብሩ ውጭ አገኘው ቄሱ አይቶ ወደ እርሱ ቀረበ ዶሮው ግን በረረና በበቤተክርስቲያን ጣራ ላይ ቆመ ቄሱም መቃብሩን እየ እሱም ተከፍቶ ነበር።

ዳግመኛም በውስጡ የተቀበረውን ሌባ እየ እነሆ ሆዱ ተቀዷል የጠራቸው የሃገሩ ሰዎች ሁሉ መጥተው መቃብሩን እየ ተከፍቶም አገኙት መቃብሩንም ደፍነው ሔዱ ።

ከዚህ በኋላ ያ ዶሮ እስከ 7 ዓመት በቤተክርስቲያኑ ጣራ ላይ ኖረ እቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ይህን ተአምር አደረገ። ተዐምር 10:2-7

ከካራን ውጡ ከንፃን ግቡ

ወደ ጽድቅ ሀይወት ዛሬ ቅረቡ

ካራን ጣዖት ነው የሚመለከው

የአህዛብ አገር የሞት መንደር ነው።

ወገኔ ሆይ እስካሁን ያየናቸውን መጻህፍት መዝነህ እንዳየህ ተስፋ አደርጋለሁ በመቀጠል እኔ ገላውዲዎስ አስተላለፉት የተባለውን የዕምነት መግለጫ እንይ:-

“በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በአንድ አምላክ ሃይማኖትና የአባቶቼ የእስራኤላዊያን ነገስታት ሃይማኖት በመንግስቱም ግዛት ውስጥ የሚገኙ ምዕመናን ሃይማኖት ይህ ነው።

እኛ በአንድ አምላክ በአንድ ልጁም በኢየሱስ ክርስቶስ እናምናለን ይኸውም ቃሉ፣ኃይሉ፣ምክሩ፣ጥበቡ ነው። ዓለም ሳይፈጠር ከእርሱ ጋር የነበረ፤ በኋለኛው ዘመን መለኮታዊ መንበሩን ሳይለይ ወደ እኛ መጣ። በመንፈስ ቅዱስ አሠራር ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሆነ። በ30 ዓመቱ በዮርዳኖስ ተጠመቀ፣ፍፁም ሰው ሆነ በጴንጤናዊው በጲላጦስ ዘመን በእንጨት ላይ ተሰቀለ። ታመመ ሞተ፤ ተቀበረ። በሦስተኛው እለት ተነሳ ከዚህ በኋላ በ40 ቀን በክብር ወደሰማይ አረገ በአባቱም ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በክብር ይመጣል በህያዋንና በሙታን ላይ ይፈርድ ዘንድ ለመንግስቱም ፍፃሜ የለውም።

ከአብ በሰረፀ ጌታ አዳኝ በሆነ በመንፈስ ቅዱስም እናምናለን በአንዲት ጥምቀትም እናምናለን ሃጢአትን ለማስተሰረድ፤ ትንሳኤ ሙታንን ተበፋ እናደርጋለን። ለዘላለም ህይወት አሜን።

እኛስ እውነተኛ በሆነው በጥርጊያውና በዋናው መንገድ እንሄዳለን ከአባቶቻችን ትምህርት ወደ ግራም ሆነ ወደ ቀኝ አናዘነብለም።

12 ሐዋርያት የጥበብ ምንጭ ጳውሎስ

72 አርድእት

በኒቂያ የተሰበሰቡ 318ቱ አርቶዶክሳዊያንና በቁስጥንጥንያ የተሰበሰቡ አንድ መቶ ሃምሳው በኤፌሶን የተሰበሰቡ ሁለት መቶው።

የናኦድ ልጅ የወናግ ሰገድ ልጅ በመንግስቱ አፅናፍ ሰገድ የምባል የኢትዮጵያ ንጉስ እኔ ገላውዲዎስ እንዲህ እሰብካለሁ። ቀዳሚት ሰንበትን

የምናከብርበት ምክንያት ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁንብን ብለው ክርስቶስን እንደሰቀሉት እንደ አይሁድ የምናከብራት አይደለንም። እነዚህ አይሁድ ውሃ አይቀዱም እሳት አያነዱም ወጥ አይሰሩም እንጀራ አይጋግሩም ከቤት ወደ ቤት አይሔዱም እኛ ግን የምናከብራት ሐዋርያት በዲድሰትልያ እንዳዘዙ ትዳሴን በመቀደስና ግብር በመፈፀም ነው።

... ስለግዝረትም እንደ አይሁድ የምንገዝር አይደለንም የጥበብ ምንጭ የጳውሎስን ትምህርት እናውቃለንና “መገዘር አይጠቅምም አለመገዘር ግዳጅ አይደለም አዲስ ፍጥረት ነው እንጅ ይኼውም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ግመን ነው። ...

... አሳማንም ስለ መብላት ከመብላት የተከለከለነው እንደ አይሁድ የአራት ህግ አይደለም የሚበላውንም አንፀየፈውም አናረክሰውም፤ የማይበላውንም ብላ ብለን አናስገድደውም። ስለ እንስሳት ስጋ መብል በአዲሲቱ መጽሐፍ ውስጥ ህግም ቀኖናም የለም። ለንፁሃን ሁሉ ንፁህ ነው! (በሰኔ 23 ቀን 1555 ተፃፈ በከፊል)

ዘሎቱ ስብሐት ይእዜኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን።

1. ተዐምረ ማርያም ግእዝና አማርኛ ትንሳኤ ዘጉባኤ 1989
2. HOLY BIBLE King James Version
3. የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት በአማርኛ
4. መጽሐፍ ቅዱስ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት 1954 አዲስ አበባ
5. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ታሪክ አዲስ አበባ አባ ጎርጎሪዮስ ሊቀ ጳጳስ 1974
6. ገድለ ገብረመንፈስ ቅዱስ ግዕዝና አማርኛ ተስፋ ገብረሥላሴ አዲስ አበባ 1988
7. ወላዲተ አምላክ በመጽሐፍ ቅዱስ 1987 አዲስ አበባ
8. ገድለ ክርስቶስ ሠምራ ግእዝና አማርኛ ተስፋ ገ/ሥላሴ አዲስ አበባ
9. ገድለ ተክለሃይማኖት ግእዝና አማርኛ ተስፋ ገ/ሥላሴ አዲስ አበባ 1984
10. በየዕለቱ ከእግዚአብሔር ጋር 1ኛ ላመት አዲስ አበባ
11. እግዚአብሔር ለህዝባችን ምን ይላል ዶ/ር ቶሎሳ ጉዲና ራዕይ አሳታሚ አዲስ አበባ 1988
12. ቤተክርስቲያንህን እወቅ አንደኛ መጽሐፍ 1988 አዲስ አበባ
13. መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ባህርዳር ኦርቶዶክስ ቤቴል መንፈሳዊ ማህበር 1988 ባህርዳር
14. ትምህርት እግዚአብሔር “ደሴ ተዋህዶ ሀብረት” ያልታተመ
15. የኢትዮጵያ እምነት በሦስት ሀገራት አያሌው ታምሩ አዲስ አበባ
16. Holy Communion By Josef Imberg B.D,V.DM.
17. መርሐጽድቅ ባህለ ኃይማኖት በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን 1988

18. ደብተራ አሪት፤ ሥዩም ያሚ፤ ብርሃንንና ሠላም ማተሚያ ቤት፤

1990 እዲስ አበባ

“ይህ መጽሐፍ በውስጡ የተካተቱትን ተጠቃሽ መጽሐፍት ሚዛናዊና
 ኢሚዛናዊ የሆነ ገጽታቸውን በመቃኘት፤ ከመንፈሳዊያት መጽሐፍት
 አባት (መለኪያ) ከሆነው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር በማንጻጸር የይዘቱን
 እውነታና ፋላሲ ለተከበረው የሐገራችን ህዝብ ምዕመን ሲያቀርብ
 ያለንቀትና ድፍረት “ስለ እውነት መስከፋ” የሚለውን አግናዊ ቃል
 ብቻ ተገን በማድረግ በትህትና ነው።—ስለዚህም ክቡራንና ክቡራት
 እንባብያን በመጽሐፈ አብርክሲስ (ሐዋርያት ሥራ) እንደተጠቀሱት
 የቤርያ ምእመናን በቅንነት ልቦ ሰፊ ሆነው ነገሩ እንደዚሁ ይሆንን?
 (ሐዋ 17: 11) በማለት አጉል ስሜትን ጥለው በማስተዋልና በግንዛቤ
 ቢያነቡት ፋናወጊ፤ የእውነት መንገድ፤በር ከፋችኋል የተደበቀውን ሚስ
 ጥር ገዛጭ፤እንደሚሆን እርግጠኛ ነኝ። በተለይም የዋህና ገር ለሆነው
 እንብቦም በራሱ ሊረዳ ለማይችለው ህዝባችን በተቆርቋሪነትና በልቦ
 መላኩነት ይህን እውነት ለመግለጥ አነሳሽ ነጥብ ይሆናል ብዬ ተስፋ
 አደርጋለሁ።”

ያፊድ አበራ